

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MARCH - APRIL 2007

Misli Thoughts

LETO - YEAR 56
ŠTEVILKA - NUMBER 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

1

2

3

Peter Luzar

4

Misli
marec - april 2007

VSEBINA

Nedelja velike noči, aleluja!.....	3
Z Marijo Pomagaj na poti	4
Izpod Triglava.....	6
Obisk mešane parlamentarno - vladne delegacije.....	8
Pogovor z Drago Gelt, OAM.....	12
Čudovita izkušnja Indije.....	16
Sv. Rafael Sydney.....	20
Odbor Slovenskega društva Sydney...24	
Balinarsko tekmovanje v Canberri.....	25
Iz kluba Panthers - Triglav.....	26
Novice iz Newcastle.....	29
Sv. Družina Adelaide.....	30
Iz Kraljičine dežele.....	31
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	33
Razstava Romane Favier Zorzut.....	35
Razstava Ročna dela iz Avstralije.....	35
Mislimo dobro.....	37
Besede mikajo, zgledi vlečejo.....	38
Vaši darovi.....	39
Priseljevanje novih Slovencev v Avstralijo.....	40
Veseloigra Dve nevesti v Kew.....	41
Oglasi.....	41
Sporočila fotografij.....	46

5

6

NEDELJA VELIKE NOČI, ALELUJA!

Najbolj razširjeni časopis v Avstraliji (580 tisoč prodanih izvodov), melbournski Herald Sun je na četrto postno nedeljo, 18. marca 2007, na strani 83 objavil misli melbournskega nadškofa dr. Denisa Harta, o pomenu nedelje, nedeljskega praznovanja in počitka za sodobnega človeka. Nadškof omenja spremembe v družbi v zadnjih štiridesetih letih. Družine morajo imeti dve plači, da lahko shajajo – se pravi, da morata biti mati in oče zaposlena. Mladi delajo pol tedna in študirajo drugo polovico tedna. Večina ljudi je skoraj vedno utrujena. Življenje se odvija z veliko naglico. Zaposleni morajo marsikje potovati z avtom ali z drugim prometnim sredstvom po več ur na delo.

Nedelja pa je dan za Boga, za bližnjega in za nas same. Bog je počival sedmi dan in želi, da se tudi mi spomnimo, da smo krona njegovega stvarstva; koliko dobrega smo od njega prejeli in je prav, da se mu zahvalimo. Judje tisočletja praznujejo soboto kot dan za Gospoda in dan počitka, ko se zberejo v sinagogi za službo Božjo.

V novi zavezi so apostoli spremenili praznovanje na nedeljo - prvi dan v tednu - ker je Jezus vstal od mrtvih na velikonočno nedeljo. Zavedali so se, da je svet in kar je na njem, Božji dar in je prav, da se zberemo v nedeljo in se Bogu zahvalimo tudi kot skupnost, občestvo. Nedelja je tudi dan počitka, ko naj bi obrnili našo pozornost na družino, na sorodnike, na bolnike, onemogle in zapuščene. Živimo v svetu, ki je poln naravnih lepot. Bog jih je ustvaril za nas, da jih uživamo. V naravi naj bi se sprostili od vsakdanjih naporov in skrbi, ki nas držijo v napetosti med tednom. Mrzlični tempo moderne družbe zahteva, da pravočasno napravimo načrte in dosežemo norme. Ta naglica modernega življenja je namreč kriva, da zmanjka časa za druge stvari, ki so potrebne za človeka vredno življenje.

Mediji posvečajo zelo malo pozornosti vprašanju človekovega počutja, njegovim duševnim in duhovnim potrebam in verskim vprašanjem. Omenjeni nadškofov članek so objavili na 83. strani, med tem, ko so bile začetne strani posvečene raznim senzacionalnostim in škandalom. Pod nadškofovim člankom so objavili pogovor z materjo šestih otrok. Takoj na začetku mati Heather pove: »Nedelja je lahko za nekatere Avstralce dan počitka in verskih dejavnosti. Zame pa je nedelja najbolj zaposlen dan. Ni časa za poležavanje in za mašo... Sobota pa je dan za šport... gimnastiko, kriket, trampolin... Nedelja pa je dan, ko se resno delo začne...«

Prav gotovo bi se tudi v Avstraliji našli primeri družin šestih ali več otrok, ki zmorejo vse to, kar je povedala mati Heather, in kljub vsemu tako uredijo nedeljo, da je čas tudi za sveto mašo za vso družino.

Letošnje praznovanje Gospodovega vstajenja naj nas spet spomni, da ima naše življenje na tem svetu svoje poslanstvo in da je vsak dan Božji dar nam, zato ne pozabimo, da je vsaka nedelja mala velika noč. S to mislijo Vas, draga bralka in dragi bralec teh velikonočnih Misli, prisrčno pozdravljam in voščim veselja in radosti zmagoslavne velike noči! Aleluja!

p. Valerijan

Z Marijo Pomagaj na poti skozi življenje

p. Valerijan Jenko OFM, OAM

Letos je stota obletnica kronanja Marije Pomagaj na Brezjah.

Kot rdeča nit je Marija Pomagaj z menoj od otroških let do danes. In ker vem, da je tako tudi z mnogimi slovenskimi rojaki, delim z Vami to svojo življenjsko povezanost z brezjansko Marijo Pomagaj.

Živo se spominjam romanj naše družine na Brezje vsako leto, razen, kadar smo imeli dojenčka. V družini nas je bilo sedem; jaz sem tretji po vrsti, sestra pred menoj je

umrla kmalu po rojstvu. Danes nas je živih še pet – brat Ivan Jenko in tri sestre: Anica Mustar, Marica Dolenc in Meta Čakš. Ata je napovedal: V nedeljo gremo na Brezje! Otroci smo se razveselili. Sosedovim otrokom, s katerimi smo se igrali na dvorišču, smo povedali to novico in so nam kar zavidali. Mama je ves dan pripravljala krofe, flancate in druge dobrote. V nedeljo zjutraj smo bili že zgodaj na nogah in komaj čakali, da se odpravimo na postajo ter priganjali, da ne bi zamudili vlaka, ki je takrat imel postajo tudi na gorenjskem postajališču v Šiški. Ata je kupil vozovnice za celo družino. Nestrno smo gledali po progi, kdaj se bo prikazal vlak. Res je kmalu zatulil in prisopihal izza ovinka. Brž smo vstopili in se posedli po kupeju. Ko pa je vlak odpeljal, smo vsi tiščali k oknu, da smo opazovali hiše, travnike, gozdove in vasi, mimo katerih je drvel vlak. Ko smo v Otočah izstopili, smo se pridružili reki romarjev, ki je imela isti cilj. Kmalu smo že od daleč zaslišali zvonove, ki so nas vabili k Mariji. Mama je hitela naprej, da smo jo komaj dohajali. Njen cilj je bil milostna podoba Marije Pomagaj. Nepremično je zrla vanjo. Veliko ji je imela povedati in jo prositi za nas vse. Nato je šla po kolenih okrog Marijinega oltarja. Tudi ata je nepremično stal in od časa do časa premikal ustnice. Zadonele so orgle in začela se je sv. maša. Prepevali smo

Marijine pesmi. Potem smo zunaj v parku použili malico, ki smo jo imel s seboj. Otroke nas je vleklo k stojnicam, da smo nakupili nekaj skromnih spominkov. Prišel je čas za odhod proti Otočam.

Prišla je druga svetovna vojna, ki je prinesla neizmerno veliko gorja in trpljenja. Ker je bila Ljubljana zaradi italijanske okupacije odtrgana od Gorenjske, ki je bila okupirana od Nemcev, so bila romanja nemogoča.

V ljubljanski stolnici je bila na stranskem oltarju svetega Dizma originalna podoba brezjanske Marije, vojne begunke, od 31. maja 1943 do začetka junija 1947. Tako smo hodili tja in prosili Marijo za naš tako preizkušani narod, v strahu, kaj nas še čaka.

Z Marijo Pomagaj na tuje

V začetku maja 1945 je na tisoče vernih rojakov iz strahu pred komunizmom bežalo v Avstrijo in Italijo. Tudi sam sem odšel, devetnajstleten fant, s frančiškanskimi kleriki v Avstrijo. Bratje kapucini so nas v Celovcu prijazno sprejeli. Ko se je koncem junija zvedela strašna novica, da Angleži vračajo domobrance partizanom, so ljudje ure in ure jokali in molili pred Marijino podobo. Tudi sam sem bil globoko prizadet, ker je bil med vrnjenimi moj pet let starejši brat France. Takrat je bil na Koroškem tudi škof dr. Gregorij Rožman, ki ga je ta žalostna novica zelo pretresla, da je dneve in noči jokal in tolažil svojce in prijatelje vrnjenih. Nas begunce so Angleži preselili v taborišče Pegetz pri Lienzu. Na Koroškem je ostal le p. Rudolf Pivko, kjer ga je škof Rožman posvetil v duhovnika in je opravil novo mašo v Hodišah ob Vrbskem jezeru, kjer je bil takrat župnik dr. Ivan Mikula, ki je leta 1952 prišel delovat med Slovence v Zahodni Avstraliji (umrl v Sydneyu 8. aprila 1988).

PO TREH LETIH ŠTUDIJA smo se kleriki zbrali

v Bocnu na Južnem Tirolskem in po enem letu študija prispeli na AMERIŠKE BREZJE – Lemont pri Chicagu v Združenih državah Amerike, v državi Illinois. Tam smo pri Mariji Pomagaj v Lemontu nadaljevali študij teologije skupaj s tam rojenimi mladimi frančiškani slovenskega rodu. Po končanem študiju sem bil posvečen v mašnika (posvetil me je pomožni škof Bernard Shiell v cerkvi sv. Bernarda v Chicagu, 18. maja 1952) in sem pri Mariji Pomagaj v Lemontu daroval novo mašo 25. maja 1952, dan po prazniku Marije Pomagaj. Moj novomašni pridigar je bil p. Mirko Silvester (sedaj v Nazarjah v Savinjski dolini), pokojni p. Bazilij Valentin pa mi je asistiral. Po petdesetih letih sem se vrnil tja leta 2002 in sem prav tam (tokrat sicer pri lurški votlini) ponovil svojo zlato mašo ob asistenci p. Metoda Ogorevca – prvega naslednika pokojnega p. Bazilija v Melbournu (1997 – 2001), p. Vendelin Špendov pa je dirigiral pevskeму zboru.

Podoba Marije Pomagaj je tudi ob oltarju v slovenske cerkvi Vseh svetnikov v Figtree (Wollongong), delo arhitekta Cveta Mejača, in seveda v slovenski cerkvi v Melbournu in v Adelaidi. Kjer pa rojaki nimajo svoje cerkve, pa prinesejo k slovenski službi božji bandero Marije Pomagaj, kot na primer na Planinki v Queenslandu (prej v Brisbanu) in v Perthu v Zahodni Avstraliji. Marija Pomagaj je naša ikona, na katero smo ponosni.

V Sydneyu imamo Slovenci na največjem pokopališču Rookwood v Lidcombe (del Sydneya) tudi že stari in novi del slovenskega pokopališča. Stari del ob kapeli sv. Mihaela se je začel polniti po smrti p. Bernarda Ambrožiča OFM leta 1973. Drugi, novi slovenski del pokopališča je na vzhodni strani, več kot kilometer stran od starega dela. Ta del smo rezervirali sredi 80 let 20. stoletja. Kmalu smo tam pozidali znamenje, kapelico, v kateri

je podoba Marije Pomagaj, Srce Jezusovo, sv. Jožef in sv. Rafael. Ob petnajsti obletnici slovenske samostojnosti leta 2006 sem imel čast blagosloviti podobo Marije Pomagaj v kapelici na zemljišču Slovenskega društva Sydney, ki jo je dal postaviti častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik v zahvalo, da smo dosegli samostojnost in v spomin vsem žrtvam našega naroda (**fotografija na strani 8**). Ko sem bil leta 1977 doma na dopustu ob praznovanju srebrne maše, mi je moja sestra Marica Dolenc podarila plaketo Marije Pomagaj (keramika, delo redovnice s. Darinke Marije Bajc). Ta ikona je na steni ob moji postelji, poleg križa in podobe Srca Jezusovega.

Na peti kontinent - v Avstralijo

Po štirinajstih letih bivanja in delovanja v Ameriki sem leta 1963 pristal v Sydneyu. Tudi tam sem našel Marijo Pomagaj. Imeli so bandero z njeno podobo in drugo bandero s podobo svetogorske Matere Božje. Obe banderi smo nosili v procesijah in na romanjih. Med prvimi stvarmi za novo cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu sem naročil pri rezbarju Fridericku Rentzu v Daptu pri Wollongongu lesorez Marije Pomagaj, ki sedaj že več kot trideset let kraljuje poleg njenega Sina na križu v prezbitერიju cerkve v Merrylandsu - **fotografija zgoraj**.

300 LET LJUBLJANSKE STOLNICE.

Sedanja stolna cerkev Svetega Nikolaja v Ljubljani je bila posvečena 8. maja leta 1707. Osrednja slovesnost ob visokem jubileju bo 13. maja letos, priprave nanjo pa potekajo že več let. Potem ko so bile obnovljene znamenite Quaglijeve freske, je v postnih tednih v ospredju duhovna priprava na praznovanje. Tako se na postne nedelje zbirajo v stolnici verniki iz vseh župnij ljubljanske nadškofije. Prve štiri nedelje so bile rezervirane za posamezne arhidiakonate, na tiho nedeljo pa so svetišče napolnili redovniki in redovnice ter predstavniki duhovnih gibanj. Na ta način naj bi verniki začutili večjo medsebojno povezanost ter da je stolna cerkev mati in glava vseh cerkva v nadškofiji. Posamezna srečanja so se začela z molitvijo križevega pota, zatem je stolni župnik Franc Šuštar romarjem iz posameznih dekanij predstavil zgodovino cerkve in njeno duhovno dediščino. Ne smemo pozabiti, da so v tem svetišču molili naši svetniški kandidati od škofa Friderika Baraga, do nadškofa Antona Vovka; obiskala sta jo tudi božji služabnik Janez Pavel II. in blažena Mati Terezija. Romanja posameznih arhidiakonotov se končajo s sveto mašo. Založba Družina pa je tik pred začetkom romanj izdala bogato ilustriran umetnostni vodnik, v katerem sta z besedo in sliko predstavljeni stolna cerkev in njena zgodovina. Umetnostni vodnik z naslovom Ljubljanska stolnica je zasnovala Ana Lavrič. Z njo sta pri nastajanju knjige sodelovala fotograf Marjan Smerke in oblikovalec Sine Kovič.

100 LET RAFAELOVE DRUŽBE.

Ena prvih ustanov, ki se je posvečala izseljencem - Rafaelova družba - praznuje novembra letos stoletnico svojega delovanja med Slovenci. Sprva je delovala kot podružnica Rafaelove družbe na Dunaju, po dvajsetih letih pa se je osamosvojila. Po drugi svetovni vojni je bilo njeno delo nasilno prekinjeno, v devetdesetih letih pa je znova zaživela in tako danes nadaljuje s svojim poslanstvom. Prva priložnost za osvetlitev njene vloge v stoletni zgodovini je bilo zasedanje Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi v tretjem postnem tednu pri Svetem Jožefu nad Celjem. Omenjeno srečanje je bilo prav tako jubilejno: to je bila 100. pastoralna konferenca omenjene zveze, ki jo vodi izseljeniški duhovnik Janez Pucelj. Na njej sta sodelovala tudi mariborski pomožni škof Peter Štumpf, ki je pred meseci prevzel pastoralno skrb za Slovence po svetu in ravnatelj Rafaelove družbe Janez Rihar.

PRIMORSKI DUHOVNICI ITALIJANSKEMU PREDSEDNIKU.

Italijanski predsednik Giorgio Napolitano je ob letošnjem "dnevu spomina" opozoril na fojbe. Ob tem je opozoril na moralno dolžnost današnjih generacij, da pridejo do dna resnici o teh dogodkih. Pri tem je na zelo poenostavljen način s prstom pokazal na stran, ki je zakrivila te zločine obenem pa na daleč zaobšel zločine, ki jih je zakrivila italijanska stran v času fašizma in druge svetovne vojne. Govor je izzval veliko odmevom še zlasti na Hrvaškem, ki so pripeljala do novih napetosti. Med odmevi izstopa odprto pismo duhovnikov novogoriškega pastoralnega območja italijanskemu predsedniku Napolitanu. Zgovoren je že sam naslov pisma: "Spoznajaj, spoštuj in ljubi domovino svojega bližnjega kakor svojo lastno!" V ospredje so postavili pastoralno izkušnjo na območju nekdanjega oglejskega patriarhata, kjer so celo tisočletje sobivali ljudje različnih narodov in kultur. Pri tem pa so vseskozi sodelovali in tekmovali v medsebojnem spoštovanju identitete, jezika in samobitnosti. Duhovniki z novogoriškega so obenem opozorili na zgodovinsko izkušnjo primorskih duhovnikov v času med obema vojnama, ko so morali z velikimi žrtvami in v preganjanju braniti kulturo ter jezikovno identiteto tistega dela slovenskega naroda, ki so ga po 1. svetovni vojni priključili Kraljevini Italiji. Opozorili so na italijansko okupacijo Slovenije leta 1941, na revolucijo na naših tleh, katere žrtev so bili pozneje tudi nekateri Italijani na Primorskem. Duhovniki so zatem predstavili delo čezmejnega društva Concordia et pax, ki si že vrsto let prizadeva za resnico. To društvo si namreč v duhu krščanske etike, sprave, sožitja in odpuščanja uspešno prizadeva za prijateljske stike obeh narodov ob državni meji.

NOVA MINISTRA JANŠEVE VLADE. Državni zbor je 6. marca potrdil nova ministra, ki bosta vodila ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in vladno službo za razvoj. Kmetijstvo je prevzel Iztok Jarc, omenjeno vladno službo pa minister brez listnice Žiga Turk. Ministra sta po imenovanju in prisegi predstavila ključne naloge resorjev, ki jim bosta načelovala. Iztok Jarc je dejal, da izvolitev zanj pomeni veliko odgovornost ter napovedal, da bodo na ministrstvu opravili strokovni pregled programa za razvoj podeželja in uredb o izvajanju ukrepov kmetijske politike. Če bo to potrebno in pravno možno, bodo pripravili tudi spremembe. Turk bo kot minister brez listnice, odgovoren za usklajevanje in spremljanje izvajanja strategije razvoja Slovenije. To

službo je od odstopa ministra Jožeta P. Damijana marca lani vodil državni sekretar Andrej Horvat, ki ga je vlada na njegovo željo razrešila februarja.

ZAKON O VERSKI SVOBODI. V začetku marca je začel veljati nov zakon o verski svobodi, ki ureja odnose med državo in Cerkvijo oziroma verskimi skupnostmi. Med drugim na novo določa pravice in merila za registracijo verskih skupnosti. Vključuje tudi določbe o verski duhovni oskrbi v vojski, policiji, zavodih za prestajanje kazni ter bolnišnicah in socialnovarstvenih zavodih. Slovenska škofovska konferenca je uveljavitev zakona pozdravila. Obenem je opozorila, da zakon ne more ustrezno obravnavati posebnih položajev oziroma vprašanj, ki zadevajo posamezne Cerkve ali verske skupnosti. Novo je tudi to, da zakon ustavni opredelilvi ločenosti Cerkva in verskih skupnosti daje pozitivno vsebino. Poleg tega je skladen s predlogom Evropske ustavne pogodbe, ki navaja, da si bo Evropska zveza prizadevala za odprt, pregleden in reden dialog s Cerkvami in verskimi skupnostmi. Glavna izboljšava, ki jo v slovenski prostor prinaša Zakon o verski svobodi, je opredelitev Cerkva in verskih skupnosti kot družbeno koristnih organizaciji, ki družbo tvorno sooblikujejo. Tega namreč prejšnja oblast ni priznavala.

SLOVENIJI SE OBETA 14 POKRAJIN. Vlada je sredi meseca marca pripravila osnutek zakonov, na osnovi katerih bi Slovenijo razdelili na pokrajine. Predlogi določajo postopek ustanovitve pokrajin, njihovo financiranje, način volitev in druge podrobnosti. V osnutku je tudi predlog zakona, ki določa meje in sedeže pokrajin. Po njem naj bi Slovenija dobila 14 pokrajin: Zasavsko, Notranjsko, Savinjsko - Šaleško, Spodnje Podravske, Posavsko, Koroško, Primorsko, Dolenjsko, Goriško, Pomursko, Gorenjsko, Podravske, Savinjsko in Osrednjeslovensko. Sedeži teh pokrajin pa naj bi bili: Trbovlje, Postojna, Velenje, Ptuj, Krško, Slovenj Gradec, Koper, Novo mesto, Nova Gorica, Murska Sobota, Kranj, Maribor, Celje in Ljubljana. V postopku oblikovanja pokrajin je predvideno sodelovanje občin. Za občine na mejnih območjih je predvidena možnost razpisa referendumov, vendar le v primeru, če vključitev občine v drugo pokrajino ne bi pomembno vplivala na predlagana območja pokrajin. Trenutno potekajo koalicijska usklajevanja o omenjenem osnutku, sledila bo razprava v državnem zboru, kjer predlogi zakonov potrebujejo dve tretjini glasov. Po objavi predlogov v glavnih časopisih, pa se bo začela javna razprava o območjih pokrajin.

SAKRALNA DEDIŠČINA NA KOČEVSKEM. V pokrajinskem muzeju Kočevje je od 1. marca do 25. maja na ogled razstava, ki predstavlja izgubljeno podobo kočevskega območja. Širša okolica Kočevja je bila posejana s cerkvami in kapelicami, ki so dajale poseben pečat temu delu Slovenije; žal je ta podoba

danes izgubljena. V širšem kočevskem območju je bilo pred zadnjo vojno 123 cerkva, danes jih je le 28; od več kot 400 znamenj in kapelic pa se jih je ohranila le desetina; tudi številna pokopališča so bila zravnana z zemljo. Do rušenja je prišlo že med vojno po izselitvi Kočevjarjev s tega območja, po vojni pa je nova oblast s tem nadaljevala in tako skušala marsikje zabrisati sledi katoliške vere. Razstava z bogatim slikovnim gradivom in maketami predstavlja to, kar je izginilo. Na ogled pa so tudi nekatere umetnine iz uničenih cerkva in kapelic.

ŠKOF SMEJ PRAZNOVAL 85 LET. Življenjska pot škofa dr. Jožefa Smeja se je začela 15. februarja 1922 v Bogojini v Prekmurju. Na njegov rojstni dan je bila v mariborski stolnici slovesna zahvalna maša, ki jo je daroval mariborski nadškof metropolit Franc Kramberger. Po maši je bila v Slomškovi dvorani predstavitev monografije z naslovom "Ob 85-tem življenjskem miljniku mariborskega pomožnega škofa msgr. dr. Jožefa Smeja". Akademijo v čast jubilarntu je nekaj dni zatem pripravila tudi župnija v Murski Soboti.

SLOVENSKI VOJAKI NA KOSOVEM. Slovenski vojaki že vrsto let delujejo v mirovni misiji na Kosovem. Sredi februarja je odšla tja doslej največja skupina, ki deluje v kaki mirovni operaciji. Skupaj je zdaj v tej nekdanji jugoslovanski avtonomni pokrajini kar 600 vojakov, ki so 25. februarja za pol leta prevzeli poveljstvo mednarodnih sil na Kosovem. Vojaki skrbijo za umirjanje razmer in varno okolje za vse prebivalce pokrajine. Sodelujejo pri človekoljubnih akcijah in poskrbijo za red ob morebitnih neredih. Z njimi so tudi vojaški kaplani in pastoralni delavci.

UMRL ZBOROVODJA JANEZ BOLE. V Ljubljani je 21. februarja umrl glasbeni pedagog in zborovodja Janez Bole. Njegova življenjska pot se je začela leta 1919 na Brezjah. V svet glasbe je vstopil ob očetu, brezjanskem organistu. Bil je prvi umetniški vodja Slovenskega okteta. Vodil je tudi akademski pevski zbor Tone Tomšič, zbor Slovenske filharmonije, Slovenske madrigaliste in še 17 drugih zborov.

JURČIČEVE NAGRADE. Sklad Josipa Jurčiča je sredi marca podelil letošnje Jurčičeve nagrade. Nagrajenci so novinar Horst Ogris, prevajalec, publicist in urednik Jaroslav Skrušny ter novinar, dokumentarist in urednik Edvard Žitnik. Koroški rojak Ogris, ki je Jurčiča označil kot osrednjo osebnost za Slovence v zamejstvu, je nagrado sprejel kot veliko priznanje za svoje delo med koroškimi rojaki. Skrušny je vesel, da je prejel nagrado od dveh tako pomembnih ustanov, kot sta Društvo slovenskih pisateljev in Nova revija. Žitnik nagrado vidi kot priznanje svojemu dosedanjemu delu na Televiziji Sloveniji in hkrati kot spodbudo, da nadaljuje svoje poslanstvo.

DOBRI PASTIRJI. Pri Mohorjevi družbi v Celovcu

je izšla knjiga Dobri pastirji, v kateri je Janko Zerzer predstavil devetdeset slovenskih duhovnikov, ki so delovali na avstrijskem Koroškem in umrli v obdobju od leta 1968 do 2005. Gre za nadaljevanje in dopolnitev dela Naši rajni duhovniki, ki je izšlo leta 1968. V tej knjigi je bilo zbranih 78 življenjepisov koroških slovenskih duhovnikov, ki so povečini umrli po drugi svetovni vojni. V tokratnem delu Dobri pastirji, ki je izšlo ob stoletnici Sodalitete, združenja slovenskih koroških

duhovnikov, so predstavljeni večinoma tisti duhovniki, ki so na lastni koži doživljali nacistično nasilje. Janko Zerzer je mednje uvrstil tudi duhovnike begunce, ki so se zatekli leta 1945 v celovško škofijo in so med koroškimi Slovenci poleg dušnega pastirstva opravili dragoceno kulturno poslanstvo. Mnoge so komunistični oblastniki zasledovali tudi v novi domovini. Knjiga tako prinaša tudi bogato pričevanje o zamolčani polpretekli zgodovini.

Obisk mešane parlamentarno-vladne delegacije iz Slovenije v Sydneyu, Melbournu in Canberri

V času med 22. in 27. februarjem letos se je na obisku v Avstraliji mudila desetčlanska mešana delegacija Državnega zbora RS, Državnega sveta RS in Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Parlamentarni del delegacije so sestavljali poslanci mag. Janez Kramberger (predsednik Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu), g. Miro Petek (podpredsednik Komisije), mag. Franc Žnidaršič, g. Aleš Gulič in g. Samo Bevk (vsi člani Komisije), državna svetnika g. Vincenc Otoničar in g. Marjan Maučec ter ga. Breda Mulec, sekretarka Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je zastopala ga. Suzana Martinez, za prevajanje uradnih pogovorov pa je skrbela ga. Barbara Rovan.

Delegacija je obiskala slovenske skupnosti v Sydneyu, Melbournu in Canberri, kjer se je srečala tudi z nekaterimi uradnimi predstavniki avstralskih zveznih oblasti. Delegacijo so med obiskom spremljali uradni predstavniki RS v Avstraliji: začasni odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. Gregor Kozovinc (Sydney

in Canberra), častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik (Sydney) ter II. sekretarka Veleposlaništva RS ga. Božena Forštnarič (Melbourne).

Delegacija je v Sydneyu obiskala klub Panthers-Triglav, Slovensko društvo Sydney ter versko in kulturno središče Merrylands, kjer si je ogledala tudi Zgodovinski arhiv avstralskih Slovencev ter se seznanila z njegovimi aktivnostmi. Ob obisku kluba Panthers-Triglav je ga. Suzana Martinez predsedniku kluba Petru Kropēju vročila priznanje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu za njegovo prizadevno delovanje v okviru slovenske skupnosti. Ob obisku središča v Merrylandsu pa se je imela delegacija priložnost seznaniti tudi z dejavnostmi Slovensko-avstralskega inštituta. V spomin na preminule avstralske Slovenke in Slovence je delegacija v Sydneyu položila tudi šopek pred kapelico na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

V Melbournu je delegacija najprej obiskala versko in kulturno središče v Kewu, kjer se je seznanila z

dejavnostmi tukajšnjih Slovencev ter si ogledala Dom matere Romane.

Sledil je obisk Slovenskega društva Melbourne, kjer se je imela delegacija priložnost srečati in pogovoriti tudi s predstavniki slovenskih društev, združenih v Svetu slovenskih organizacij Viktorije.

Pred kapelico na SD Sydney.

Izbrani predstavniki delegacije pa so v Melbournu obiskali tudi patra Cirila Božiča, ki je v času obiska v bolnišnici okreval po operaciji.

V Canberri je delegacija obiskala Slovensko-avstralsko društvo Canberra ter se srečala z nekaterimi avstralskimi parlamentarnimi kolegi.

V pogovorih s Slovenkami in Slovenci je delegacija posebej izpostavila pomen ustanovitve Sveta za Slovence po svetu pri Vladi RS, tukajšnjo slovensko skupnost pa pozvala, da čim prej izbere oziroma predlaga dva predstavnika, ki jo bosta zastopala v omenjenem Svetu. Delegacija se je v pogovorih seznanila tudi z željo avstralskih Slovenk in Slovencev, da Slovenija in Avstralija čim prej skleneta sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja ter zdravstveni sporazum, kar bi odpravilo nekatere težave, s katerimi se soočajo tukajšnji slovenski upokojeanci, ter olajšalo zagotavljanje zdravstvenih storitev avstralskim Slovenkam in Slovencem, ki redno obiskujejo ali pa se

Obisk parlamentarne delegacije RS v Kew

V začetku februarja smo zvedeli, da nas bo konec meseca obiskala že tretja parlamentarna delegacija Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu in člani Komisije Državnega sveta RS za mednarodne odnose in evropske zadeve (prva je bila v Avstraliji 14. maja 1999, druga februarja 2003) s člani parlamenta Republike Slovenije.

V nedeljo, 25. februarja 2007, so prispeli k deseti maši (pripeljal jih je g. Peter Mandelj), skupno z g. Gregorjem Kozovincem, odpravnikom poslov Veleposlaništva RS v Canberri in gospo Boženo Forštnarič, sekretarko Veleposlaništva. Pater Valerijan Jenko je najprej pozdravil vse člane delegacije. Tilka Lenko je v imenu Pastoralnega sveta in v imenu vseh zbranih v cerkvi pozdravila delegacijo in goste, pevski zbor je zapel avstralsko in slovensko himno, potem je g. Kozovinc predstavil posamezne člane komisije in njihove vloge v slovenskem parlamentu, kot tudi stranko, kateri pripadajo. Predsednik komisije, mag. Kramberger, je v imenu delegacije spregovoril in pozdravil. Takoj po maši so vsi člani delegacije in člani Pastoralnega sveta odšli v Baragovo dvorano, kjer je najprej spregovorila **laična misijonarka Marija Anžič**:

“Prisrčno vas pozdravljam v našem verskem in kulturnem središču – slovenskem misijonu svetih bratov Cirila in Metoda v Kew; tem lepem predelu skoraj štiri milijonskega Melbournu.

želijo vrniti v Slovenijo.

Delegacija je omenjeno željo že med obiskom v Canberri izrazila v pogovorih z zveznim poslancem in predsednikom parlamentarne skupine avstralsko-slovenskega prijateljstva Petrom Slipperjem, poslanko slovenskega rodu Tanyo Pliberšek ter parlamentarno sekretarko ministra za imigracijo in državljanstvo Tereso Gambaro. Član delegacije g. Samo Bevk pa je potrebo po sklenitvi sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja le teden dni po vrnitvi v Slovenijo sprožil tudi v Državnem zboru RS.

Obisku delegacije iz Slovenije so posebno pozornost posvetili tudi slovenski mediji v Avstraliji. Mag. Janez Kramberger je opravil intervjuje za radijske postaje SBS, 3ZZZ (obe iz Melbournu) in CMS Community Radio iz Canberre, Slovenian Media House pa je medijsko pokrtil obisk delegacije v Sydneyu in Canberri.

*Gregor Kozovinc, začasni odpravnik
poslov Veleposlaništva RS v Canberri*

Pater Valerijan, mag. Janez Kramberger, g. Gregor Kozovinc in g. Vincenc Otoničar na obisku pri p. Cirilu.

Moje ime je Marija Anžič, sem pastoralna sodelavka patrov v Avstraliji in tehnična urednica Misli. Naj vam že na začetku prenesem pozdrave patra Cirila, ki bi bil rad danes tukaj z nami in je že tudi načrtoval, kako vas bo osebno sprejel, pa mu žal tega moči še ne dopuščajo. Saj veste, ko pravijo, duh je voljan, telo pa še ne. Še je v bolnišnici po operaciji tumorja.

Slovenski misijon je dokaj razvejana dejavnost:

- **je versko središče** (cerkev in pastoralno delo po vsej Viktoriji in na Tasmaniji);
- **kulturno središče** (izdajanje mesečnika Misli, knjig in šolskih učbenikov, Baragova knjižnica in knjigarna, arhiv, narodne noše, pevski zbor, folklorna skupina, programi, razstave);

- **socialno središče** (dom matere Romane za ostarele s 30 posteljami, Baragov hostel z 19 stanovalci, društvo sv. Eme); obiski bolnikov in ostarelih, pomoč pri urejanju dokumentov za konzularne ure, dediščine, sodišča, razna priporočila za službe, najeme hiš za novopriseljence....

- **izobraževalno središče** (Slomškova šola, tečaj slovenskega jezika za odrasle).

Tega središča ne bi bilo, če ga ne bi sestavljalo toliko pridnih in marljivih rok vseh tistih, ki svojim delom in podporo pomagajo in vzdržujejo center, da je lahko tako živ, pester in urejen.

Pastoralno delo med Slovenci, ki so oddaljeni več kilometrov eden od drugega, postaja čedalje težje, kajti generacija, ki je prišla pred petdesetimi leti, je sedaj tudi za petdeset let starejša. Veliko je bolnih in ostarelih, spremljanj umirajočih in srečevanj na pogrebih. Tam se včasih vzpostavijo stiki tudi s še tistimi, ki morda niso bili nikoli tesneje povezani s slovensko skupnostjo in pa mlajšo generacijo, ki je že integrirana v avstralsko skupnost. So pa tudi svetlejši dogodki naše skupnosti. Mladi se odločajo, da se poročijo in prinesejo otroke krstit v slovensko cerkev. V letu 2006 smo imeli 29 krstov in tri poroke, za letos do konca marca pa imamo zopet na programu štiri poroke. Kaže se tudi veliko zanimanje mladih za Slovenijo. Vedno več imamo obiskov druge in tretje generacije, ki se zanimajo za Slovenijo in nas poiščejo, ker morda staršev ni več, pa smo jim mi vez z njihovimi predniki.

Vedno več slovenskih družin prihaja tudi v Avstralijo. Nekateri iščejo stik s slovensko cerkvijo. V Baragovi hiši – hostelu imamo trenutno 19 stanovalcev, od teh je 10 Slovencev, ostali pa so drugih narodnosti.

Vsak teden izdajamo tiskana nedeljska oznanila. Pri nas je tudi uredništvo Misli, ki so letos postale dvomesečnik in redno in podrobno zapisujejo utrip slovenske skupnosti v Avstraliji. Misli so edini slovenski zapis in praktično arhiv slovenske skupnosti 56 let. Razpošiljamo jih na 1350 naslovov po Avstraliji in 98 naslovov po svetu. Trikrat na leto pa pošljemo pismo Slovincem v Viktoriji in na Tasmaniji na 1250 naslovov. Med njimi so tudi tisti, ki nimajo naročenih Misli, pa jim je pismo edino slovensko branje. Tako vzdržujemo stike z rojaki.

Pri nas so vsak mesec konzularne ure in pisarno v naših prostorih ima Socialno skrbstveni urad, ki ima uradne ure vsak teden.”

*Marija Anžič, pastoralna sodelavka
slovenskega misijona v Melbourne, urednica Misli*

Draga Gelt je predstavila člane Pastoralnega sveta in njihovo funkcijo kot voditelji skupin in izvoljeni člani; skupno z Marijo Anžič sta podarili vsakemu članu komisije knjigo Pax et Bonum in pripravljeno mapo z informacijami o verskem središču. Draga je na kratko prikazala **zgodovinski pregled, razvoj in delovanje središča in poudarila sledeča dogajanja:**

Prihod prvih patrov v Avstralijo: p. Klavdij Okoren in p. Beno Korbič – v Melbourne prvič za veliko noč 1952, prva slovenska maša z ljudskim petjem.

P. Bazilij 1956; Padua Hall – hostel za mladoletnike, nekakšna poboljševalnica; ko ni več delovala, je p. Bazilij izprosil dovoljenje od nadškofije, da je v najem dobil Padua Hall, ki je postal begunski hostel, se preimenoval v Baragov dom in postal prvi dom v Avstraliji mnogim mladim slovenskim fantom (1800 do leta 1990, 64 narodnosti, 16 veroizpovedi).

Slomškova šola 1960 (prvih 14 otrok).

Slovenski del pokopališča v Keilorju 1960, šport. Kulturni programi, procesije in romanja, sodelovanje na mednarodnih kulturnih festivalih in srečanjih.

Prva polnočnica na dvorišču, pevski zbor.

Gradnja lurske votline 1963, kapelica (dovoljenje za poroke, krste). Ideja za cerkev, gradnja cerkve 1965. Prihod sester 1966. Pater bil tudi socialni delavec, svetovalec in prevajalec. Blagoslov prve slovenske cerkve v Avstraliji 1968.

Širjenje misijona: dramska skupina, folklorna skupina, knjižnica, delovne skupine: društvo sv. Eme, čiščenje cerkve, okolice in Baragovega doma, popravila in obnove, mladinska skupina, Walkathon.

Prvi mladinski koncert 1975, mladinski pevski zbor Glasniki, srečanja za novoporočence, duhovne vaje, sodelovanje pri slovenskih radijskih oddajah, sodelovanje na različnih mednarodnih festivalih.

Literarni popoldnevi, tesno sodelovanje z mladino in ministranti.

Pobuda p. Stanka, da se je začelo pripravljati za

slovenski pouk na srednjih šolah.
 Počitnice v Mt Elizi za mladino, družine.
 Gradnja Doma matere Romane, zaupniki.
 Urejevanje arhiva 1996 - dokumentacija in fotografije, filmi in diapozitivi, časopisi, revije.
 Mašna knjižica v slovenskem in angleškem jeziku, razne slikovne razstave, razstave ročnih del, razglednic, fotografij.
 Trije priročniki za učenje slovenskega jezika za otroke.
 Tečaj slovenskega jezika za odrasle 1999, dva priročnika za učenje jezika za odrasle.
 Molitvena skupina.
 Pastoralni svet 2000, gospodarski odbor in skupina, ki skrbi za čiščenje in okras središča.
 Obiski Slovencev: umetniških skupin, strokovnjakov, cerkvenih dostojanstvenikov, športnikov, članov slovenskega in avstralskega parlamenta, druge etnične skupine.
 Organizacija krajših izletov za starejše.
 Narodni svet Viktorije, del Avstralske slovenske konference, v verskem središču od leta 1990, 12 let imel pisarno.
 Pisarno ima sedaj tudi Urad za socialno skrbstvo v organizaciji SSOV-ja,
 Prostor radiu 3ZZZ za sestanke, srečanja drugih skupin (učitelji, organizacija izletov).
 Na kratko je bilo poudarjeno prostovoljno delo in približno denarno vrednotenje prostovoljnega dela vseh skupin in posameznikov v središču.
 Zaključila je z besedami: En sam človek lahko veliko naredi – nikoli pa ne toliko, kot če je povezan z drugimi.
 Slovenski duhovniki veliko naredijo sami, veliko več pa uspejo, ker so povezani z ljudmi.
 Ljudje so, in še danes zavestno delajo za slovensko versko skupnost, doprinašajo k uspehu in ugledu verskega središča, darujejo sebe, svoj čas, svoje

prizadevanje, svoje talente, svoje moči – tukaj je dokaz močne, žive Cerkve, dokaz razgibane slovenske skupnosti, bogate v ljubezni in spoštovanju do slovenstva, do sočloveka.

V zahvalo za prostovoljno delo imamo cerkev, imamo slovenske duhovnike, laično misijonarko, imamo mir, slogo, resnico, upanje, svetlobo, veselje – počutimo se, da pripadamo, pripadamo skupnosti, pripadamo veliki, ponosni slovenski družini.

Sledil je ogled središča: najprej Baragove knjižnice, kjer je spregovorila Marija Oppelt – Oppelli; **Slomškove šole**, kjer je o šoli na kratko povedala Veronika Smrdel; Simon Grilj je razložil **o lurški votlini in delovanju mladine**; Marko Zitterschlager je **v domu matere Romane** najprej pozdravil v imenu predsednika zaupnikov, Stanka Prosenaka, zaupnikov Simona Grilja, Ane Marije Cek, Davida Hvalice, častnih zaupnikov Simona Špacapana in Toneta Brneta in prejšnje zaupnice Francke Anžin, in zgodovino in delovanje Doma, poudaril prvo akcijo patra Bazilija, otvoritev leta 1992 in današnje delovanje z upravnico Sandro Krnel. Povedal je o stanovalcih, številu in oskrbi ter o pomoči države in zaposlenem osebju in o kontroli uradnikov nadzornega društva (*fotografija spodaj*). Olga Bogovič je **v dvorani**, katero so si z veseljem ogledali, povedala in predstavila **društvo sv. Eme**: zgodovino skupine, delovanje, skrb in postrežbo. Člani Parlamentarne komisije so se v dvorani srečali tudi z nekaterimi posamezniki, ki so postavljali vprašanja in iskali nasvetov.

Angelca Povh in Angelca Veedetz sta za vse člane komisije pripravili okusno kosilo. Nekaj članov komisije je obiskalo tudi patra Cirila v bolnišnici, potem pa so si na kratko ogledali mesto Melbourne in hiteli na Slovensko društvo Melbourne na srečanje s predsedniki slovenskih društev v Viktoriji in na ogled slovenskega doma v Research.

Draga Gelt OAM

Pogovor s kulturno delavko, učiteljico in umetnico Drago Gelt, OAM

Draga, za začetek najinega pogovora o Tvojem delu v slovenski skupnosti v Melbournu in z mnogimi Tvojimi deli za celotno slovensko skupnost v Avstraliji, nam najprej zaupaj nekaj o svojih koreninah tam pod Triglavom.

Rojena sem bila na Dobrovi pri Ljubljani; osnovno šolo končala na Dobrovi, Učiteljsiše v Ljubljani. V Ljubljano smo navadno hodili peš, avtobus je peljal le dvakrat na dan, in kasneje, ko sem ga imela, s kolesom. Sem osma hčerka v družini devetih otrok. Starši, dve sestri in brat so že umrli.

Kaj je nagnilo mlado tovarišico (tako smo klicali učiteljico), da se je odpravila v širni svet?

Na vseh učiteljskih v Sloveniji nas je leta 1967 uspešno dokončalo več kot 200, razpisanih pa je bilo samo 60 mest – prednost so imeli učitelji s partijsko knjižico, drugi smo se razkropili po raznih delovnih mestih, in v tujino.

Kašen je bil Tvoj začetek življenja in dela v novi domovini?

Iz Nemčije sem preko Sydneya prispela v Melbourne, s 50 nemškimi markami v žepu (\$10.00 takrat) in imela sem naslov Anice Srnec, s katero sva si dopisovali, pa sem si »privoščila« taksij (\$7.00) v Ringwood in se postavila pred vrata na Srnečevem domu. Anica mi je pomagala pri iskanju dela in v dveh dneh sem že dobila službo v Childrens Cottages v Kew, kot pomočnica na oddelku z umobolnimi otroki. Nekaj dni sem bila pri slovenskih sestrah v Slomškovem domu in sedmi dan po prihodu sem nastopila službo. Z otroki sem delala dve leti, potem sem nekaj časa učila v katoliški osnovni šoli.

Ob prihodu v Melbourne si seveda tukaj našla mlado in delovno slovensko skupnost, ki je bila že

dokaj organizirana. Kako so Te sprejeli?

Moje prvo srečanje s širšo slovensko skupnostjo, 1968, je bilo pri maši v Kew – cerkev se je še gradila in pomemben dan je bil ob blagoslovu Baragovega spomenika, katerega je blagoslovil nadškof Knox, in sem srečala tudi sovaščana, iz vasi Gaberje, patra Bernarda Ambrožiča iz Sydneya. S patrom Bazilijem sva bila skoraj soseda – on z Viča pri Ljubljani, jaz 4 km stran, iz Dobrove, in veliko ga je zanimalo, kako je na Viču.

Pater, sestre, otroci, starši otrok v Slomškovi šoli, so me toplo sprejeli in povabili k delu v šoli, za kulturne programe, igre; ustanovila prvo folklorno skupino v Kew leta 1969. Kasneje sem bila povabljen tudi k Slovenskemu društvu Melbourne (SDM) in sem več kot 20 let učila in tam ustanovila slovensko šolo, ki je delovala dolga leta; ustanovila sem otroško, mladinsko in odraslo folklorno skupino, otroški pevski zborček leta 1979, pripravljala skupno z Magdo Pišotek in kasneje Marijo Penca šolske razstave (delo otrok, plakati, čestitke, ročna dela), organizirala in koordinirala vse-viktorijsko razstavo slik, risb in spisov ter športnih iger ob Letu otroka, organizirala razstavo plakatov in spisov za Leto miru, sodelovala pri slikarskih razstavah v Viktoriji, ACT in NSW, pri razstavah SDM in v verskih središčih. Pomembna je bila razstava v Immigration Museum, Kam? V novo bodočnost, ko sem bila odgovorna za predstavitev, pripravo besedila za razstavo in za razstavni katalog v slovenščini in angleščini, odgovorna za povezavo z mediji in kontaktna oseba z direktorico muzeja; kot tudi zbiranje gradiva in odgovorna za Viktorijo, na povabilo olimpijskega atašeja, g. Alfreda Brežnika, za razstavo Building Blocks v Merrylandsu leta 2000.

Vse, kar je bilo narejeno – pa ne mislim samo na zidove, ampak tudi na šolo, kulturne prireditve, vodenje pevskih in folklornih skupin, tečaje, delovanje v različnih odborih, športne sekcije – je bilo prostovoljno delo. Poleg mnogih drugih se vedno znova pri tolikih delih pojavlja ime Drage Gelt.

Človek nikoli ne pozabi rodne vasice, staršev, sester in bratov, prijateljev in znancev - nikoli ne pozabi svoje prve domovine, kajti ta zemlja, slovenska zemlja, je nenadomestljiva. Morda nas vse, posebno še v tujini, ravno spoštovanje in ljubezen do slovenske kulture, do slovenskih korenin, polni z navdušenjem, voljo in močjo za prostovoljno delo. Z veseljem sem delala vsa leta in tako doprinesla k ohranjanju slovenskega jezika, kulture in narodnostne identitete in, upam, obogatila čas marsikomu, ki je bil željan hrane za dušo in srce, v slovenski sredi.

Nihče ni na svetu samo zase – tu je tudi za druge. V mislih mi je pregovor: Kar si ohranil zase, si že izgubil – kar daš, bo tvoje za zmeraj (Josef Recla).

Marsikaj se zruši, spomini na lepe prireditve in slovenske besede pa so stopinje, za vedno zarisane – vse, kar je bilo storjeno z ljubeznijo, ostane.

Od ustanovitve Pastoralnega sveta pri slovenskem verskem in kulturnem središču v Kew v letu 2000 si vse od tedaj naprej tajnica Pastoralnega sveta. Vsi poznamo Tvojo sposobnost zapisa besede. Pa bi Te sedaj prosila, da nam nekoliko predstaviš svojo zapisano doto, ki ni majhna. Vem, da si umetnica besede in barve in da je Tvoja tudi zgodovinska knjiga The Slovenians from the Earliest Times. In ponovno sta se s slovensko-avstralsko zgodovino zadnjih petdesetih let seznanjali skupaj z Veroniko Ferfolja v letu 2000 – knjiga Pax et Bonum, Mir in dobro.

Pišem rada in vesela sem, da je ljudem večinoma všeč, kar izrazim. Delo za vezan kulturni program, prikaz v simbolih, me veseli. Čutim, da moram dati, sicer se počutim prazno - z darovanjem se duševni prostor bogato napolni v lepoti, toploti, zadovoljstvu in sreči. Simon Gregorčič je lepo svetoval v svoji pesmi:

Darovanje bodi ti življenje celo!

Nagrajena sem bila za nekatere črtice in pesmi ob nagradnih literarnih natečajih v Avstraliji in Sloveniji. Zapisana dota ni samo v knjigah, ampak tudi v vseh veznih besedilih kulturnih programov, ki so odgovarjali na določeno temo in tako odsevali snovno, čustveno in umetniško besedno enoto, ki je šepetala posebno sporočilo vsem, ki so ga hoteli razumeti – besede imajo svojo moč, svoj čar in svoj namen – treba jo je znati in hoteti slišati. Dota so tudi razne predstavitve knjig, literarna srečanja in krajši kulturni programi ob prihodu pomembnih osebnosti iz Slovenije in vezno besedilo za stalne programe kot materinski in očetovski dnevi, ter božičnica.

Delo za vezan program je dolgotrajno, saj mora biti literarna snov dobro pregledana, treba jo je najti po knjigah, izbrati primerne točke in ljudi – več tednov dela ob večerih, potem pa še skupno z nastopajočimi, dekoracija, koreografija, scenarij in koordinacija.

Draga Gelt je seveda vse svoje življenje tudi učiteljica, mentorica, pisateljica šolskih učbenikov, sodelavka pri reviji Misli in leta 1998 ustanoviteljica tečaja slovenskega jezika za odrasle v Kew.

S poučevanjem sem začela takoj po prihodu v Avstralijo in do danes, s krajšimi presledki v Slomškovi šoli, pri SDM in v Saturday School of Modern Languages – torej sem kljub temu, da ne poučujem na redni šoli, vseeno učiteljica. Učiti je lepo – prenašati znanje in voditi otroke in odrasle v potek rasti.

Priročnike za učenje slovenskega jezika za otroke smo pripravile in priredile prav zato, ker je bila snov iz Slovenije, Argentine, Amerike, Celovca in Trsta, pretežka za razmere tukaj. Tudi s pripravo priročnikov za učenje slovenščine za odrasle je bilo podobno – ogromno snovi iz Slovenije, tudi na internetu, pa le malo primerno za tukajšnje razmere in znanje. Pri Mislih pomagam, sodelujem včasih s članki in poročili, pri internetnih straneh središča in večkrat pri oblikovalnem delu. Tečaj smo začeli leta 1998 in redno poteka dvakrat mesečno. Študenti se menjajo, nekateri vztrajajo več let.

Draga, pri Tvojem imenu vidim kratice OAM – Order of Australia Medal, kar pomeni, da je slovenska skupnost in tudi avstralska država opazila in nagradila Tvoje delo. Ne bodi preveč skromna in nam zaupaj priznanja in nagrade, ki si jih prejela za svoje delo.

Ponosna sem, da sem prejela državno priznanje za delo v slovenski skupnosti, predvsem pa sem ponosna na celotno slovensko skupnost v Avstraliji, njene uspehe in prizadevanja, in spoštujem Slovence povsod po svetu.

Kulturno in pedagoško delo mi je v veselje, me krepi in daje nove moči, rojevajo se nove ideje. To je moj doprinos k skupnosti. Nekateri gradijo, drugi kuhajo in čistijo – to veliko pomeni; jaz darujem lahko svoj čas, ideje, navdušenje in ljubezen do slovenske besede in kulturne dediščine in delim svoje znanje mladim – za bodočnost. Vsak po svoje daruje, po svoji moči, po svoji vesti in srcu – imamo tudi svoj način vrednotenja. Večinoma je moje delo za »kulisami« pri pripravah, idejah in režiji ter koordinaciji, pri slikanju in pripravi kulis in pripomočkov, okrasu in plakatih ter oblikovanju povabil in programov. Kulturne prireditve obogatijo življenje vsake skupnosti, prispevajo k zgodovini in k uspehu slovenskega življenja v tujini.

Poleg OAM priznanja (1996) sem tudi častna članica pri SDM od leta 1983; prejela sem Priznanje in zahvalo ob deseti obletnici neodvisnosti RS, za dolgoletno in prizadevno delo na področju ohranjanja slovenskega jezika in kulture med rojaki v Avstraliji od Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu; in druga priznanja.

Hvala vsem, ki spoštujete kulturno delo in ste v svojih srcih našli kulturno delovanje vredno pohvale in priznanja.

Povej še kaj o svojem delu na Monash univerzi, kjer si zaposlena?

Že od leta 1983 sem zaposlena na geološki fakulteti, kjer sem začela s tehničnim risanjem (s peresom in tušem) in ilustriranjem

Dragini vnuki.

strokovnih knjig; že dolgo od tega pa so prevladali računalniki in sedaj delam kot računalniška grafična oblikovalka in ilustratorka. Delo na univerzi mi je prineslo veliko zadovoljstva in veselja, novih izzivov, znanja, izpopolnjevanja in nadgradnje znanja.

Delam za svetovno znano paleontologinjo in za profesorje različnih vej geologije in geofizike. Pripravljam in oblikujem razstavne panoje za mednarodne strokovne razstave. Ponosna sem, da je moje delo v mnogih mednarodnih strokovnih knjigah, za katere sem pripravila zemljevide, ilustracije, računalniške ilustracije,

oblikovala nekatere knjige, internetne strani, razstavne kataloge (ZDA, Namibija, Rusija, Japonska, Italija, Nemčija, Kitajska, Indija, Aljaska, Argentina, UK, Afganistan, Iran, Turčija, Timor, Taiwan); vključena je tudi elektronska priprava in predstavitev za predavanja, DVD-ji in oblikovanje plakatov za mednarodne konference. Vedno smo skupno, kot »team«, ponosni na nove knjige, na uspešna, prvenstvena raziskovanja in dosežke, na podvige - vrednotimo vse uspehe kot korak v boljšo in varno bodočnost za nas vse.

Draga, kaj pa Tvoji hobiji, Tvoji konjički?

Rada berem, si ogledam dokumentarne filme, uživam v poslušanju klasične glasbe, slikam z oljem in pasteli (slikati sem začela že pred leti, predvsem s slovenskimi motivi, opogumila sem se tudi za avstralsko pokrajino, tihožitje, portrete in stilizacijo), plešem folklorne in športne (ballroom) plese, hodim po gozdovih in plezam v gorah, včasih se mi posreči tudi kakšen nov recept, napišem nekaj verzov ali črtic, vrtnarjenje – na splošno: dnevi so kar prekratki.

V naši fari sem vključena v Christian Meditation (Fr. J. Main in Fr. L. Freeman).

Sedaj si pa že tudi stara mama, sicer mladostna stara mama. Kako se predajaš igri z vnuki?

Ponosna sem na sina Erica in ženo Lizo; na hčerko Frances in moža Adama. Vnučki: Ashleigh, Jeremy in Leah Mae so mi v veliko veselje in srečo. Kadar le moremo, smo

Draga s hčerko Frances in sinom Erikom.

skupaj, se igramo, malo pocrkljamo, hodimo v naravo, lovimo metulje, pihamo regratove pahljačke, merimo evkaliptusove liste, tekmujemo, beremo, delamo lutke, se pogovarjamo, rišemo – ves čas skupaj nam je bogat, poln in dragocen.

Načrti?

V skupnosti v Melbournu večkrat sploh ni treba posebnega načrta; za delo priložnosti kličejo in vabijo - vedno se nekaj dogaja. Delamo skupaj, posebno z Anito Fistrič pri kulturnih programih, se dopolnjujemo - prav v tem je naš uspeh, uspeh žive Cerkve, uspeh razgibane slovenske skupnosti. S folklorno skupino Iskra imamo veliko načrtov za nastope s folklornimi plesi različnih slovenskih pokrajin – seveda, če bodo mladi ostali navdušeni in bova z Michelle Fistrič uspeli

DRAGINA KNJIŽNA BERA:

Podajmo si roke v svetu miru - Lets Join Hands in the World of Peace.

The Slovenians from the Earliest Times - knjiga je bila leta 1988 dodana na seznam učnih knjig - Reference books for background reading, za pouk slovenskega jezika in kulture v Victorian School of Languages države Viktorije; (želela sem, da bi se dobiček uporabil za ustanovo sklada za pomoč nadarjenim študentom).

Vse poti, pesniška zbirka, prevod nekaterih slovenskih pravljic za vključitev v knjigo Folktales from Australia's Children of the World; sodelovanje pri knjigi Nevenke in Gerarda Clarka, Republic Slovenia, zgodovinski del z zemljevidi; sodelovanje s slovenskim delom pri pripravi knjižice Mediterranean Europe Phrase Book; pomoč Dr. Keithu Simkinu iz La Trobe Univerze, pri končni ureditvi magisterija pokojne Irene Birska, Slovenians in Australia; sodelovanje pri pripravi zbirke mednarodnih iger za otroke in odrasle, avtoric Wilme Bedford in Jenny Robinson, Life. Be in it. Book of World Games, (vključenih je kar osem slovenskih otroških iger).

Pax et Bonum – Mir in dobro, kronika delovanja slovenskih frančiškanov in sester frančiškank v Avstraliji, skupno z Veroniko Ferfolja, 2001; posredovanje informacij o Slovencih v Melbournu za knjigo Cosmopolitan Melbourne, Explore the World in One City.

Najbolj uspešni kulturni programi s temo: Pravljice, ob 10-letnici šole na SDM; Nasvidenje Slovenija – pozdravljena Australia ob 35-letnici SDM, ko so vsi nastopajoči simbolično ruvali korenine nageljev iz Slovenije in jih sadili na avstralska tla; Včeraj, danes, jutri – drugi slovenski tabor – festival, SDM, ko smo imeli simbolični pregled slovenske zgodovine, se veselili z današnjim dnevom in pogledali v bodočnost; Goriški slavček; koncept in okras za mladinski koncert Pod svobodnim soncem in Praznujmo! s simboliko cvetja mladosti, spremenjeno v opal bogastva, barvitosti, različnosti in povezanosti v multikulturni deželi za finale; Kulturni dan 1991 v Prahran Town Hall ob obisku slovenskega obrambnega ministra Janeza Janše; Poživi plamen vere, ki je v tebi ob 30-letnici slovenske cerkve, 1998; Anniversary Program ob 25-letnici slovenske srednje šole; To je vaše življenje – Marcela Bole; Vi ste luč sveta, ob praznovanju 50-letnice slovenskih frančiškanov v Avstraliji, 2001; Zlata žetev ob 50-letnici SDM, 2004, program in idejno zamisel za festival Kje dom je moj?

Priročniki: Gelt D., Pišotek M., Penca M., Učimo se slovensko 1. del - Let's Learn Slovenian, Part 1, 1992; Učimo se slovensko, 2. del - Let's Learn Slovenian, Part Two, 1999; Učimo se slovensko, 3. del - Let's Learn Slovenian, Part 3, 1999; Učimo se slovensko 1. del - Let's Learn Slovenian, Part 1, druga izdaja, 2000.

Znaš slovensko? – Do You Know Slovenian?, 2000; Znaš slovensko? Osnovna slovnična pravila in vaje – Do You Know Slovenian? Basic Grammar Rules and Exercises, 2000. **Nekaj primerov dela na univerzi:** Strokovne knjige: The Fossil Book, Vertebrate Palaeontology of Australasia, Wildlife of Gondwana, Australia's Lost World, Dinosaurs of Darkness, Volcanic Successions, Geology of Victoria, Fossil Collector's Guide, v pripravi Beginning of Life.

vse naučiti in bo Lenti Lenko pripravljaj glasbeno spremljavo. Spomniti se je seveda treba, da mladina tretje generacije potrebuje veliko časa, truda in potrpljenja, da se pripravi za nastop pesmi, deklamacije ali plesa.

KRONIKA ZA PRIHODNOST

Življenje Slovencev in slovenskih društev, središč in organizacij v Avstraliji je zelo bogato in vredno zapisa. Z Veroniko Ferfolja - Brown želiva ohraniti bogato zgodovino vse slovenske skupnosti v Avstraliji za bodoče rodove – zapis preteklosti, rast skupnosti, njen trud za ohranitev slovenskega jezika, življenje po prihodu v Avstralijo, srečanja in uspehi. Zbirava gradivo za Kroniko Slovencev v Avstraliji; veliko je že zbranega, urejenega, veliko naju še čaka. Kronika bo vsebovala veliko dokumentacije, podatkov, opisov, fotografij iz življenja posameznikov, društev, kulturnih: dramskih in plesnih skupin, zborov, organizacij in središč. Veronika študira na univerzi slovensko izseljenstvo in iz tega pripravlja svojo doktorsko tezo. Potrebujeva pomoči vas vseh, dragi Slovenci.

Prosiva, pošljite svoje fotografije, zgodbe, dokumente, da jih skenirava in jih, seveda, vrneva, če tako želite, ali pa se odločite, da jih podarite arhivu.

Naslov: Uredništvo Misli, z oznako

»ZA KRONIKO«, ali pa tudi po elektronski pošti: draga@ozemail.com.au

Če nam Bog da, bomo še dolgo uspevali.

Pogovarjala se je Marija Anžič.

Priročniki za osnovne in srednje šole – učenje znanosti: The Dinosaurs of Darkness Science Activity Kit, Ghosts of The Great Russian Dinosaurs Exhibition, Junior Student Activities, Ghosts of The Great Russian Dinosaurs Exhibition, Senior Student Activities, Recycling Rescued Rubish, Pulp And Paper Educational Resource.

Otroške knjige: Australian Prehistoric Birds, Australian Armoured Fish, Australian 400 Million Year Story, Australia Long Long Ago, Australia's Lost World, Australian Dinosaurs, Australia's Ancient Birds, Diprotodon, Australia's Ancient Backboned Animals, Animals of the World, za begunske otroke v Iranu, Afganistanu, na Timorju in v Turčiji.

Strokovne revije: National Geographic, Economic Geology, Hemisphere, Journal of Australian Geology & Geophysycs, Science Magazine, Australian Journal of Earth Sciences, Earth and Planetary Science Letters, Geology, Australian Journal of Geology, Scientific American, Journal of Vertebrate Paleontology, Tectonophysics, GEO, Australian Geographic.

Večje mednarodne razstave: Great Russian Dinosaurs, Wildlife of Gondwana, Australian Polar Dinosaurs, Dinosaurs of Darkness, PreCambrian Life, Natural Disasters.

Različna priznanja:

Priznanje za kulturno in pedagoško delo SSOV-ja; priznanje za učenje pri SDM; predlagana za najboljšega delovnega člana na geološki fakulteti nominee for Chancellor's Award for General Staff, Monash univerza, 1995; Kulturno priznanje – Občina Ljubljana Vič Rudnik, priznanje kot Učiteljica Slomškove šole, 1999; urednikovo nagrado za poezijo – International Poetry Library Editors Choice Award for Poetry, 1999; prejela Priznanje Glasa Slovenije, Sydney, za sodelovanje in začetno pomoč pri računalniškem oblikovanju; Priznanje ASK - vsem bivšim odbornikom SNS-ja in ASK-ja; Daffodil Day Arts Award za poezijo, Most Outstanding Poem - Imagine, 2000; Priznanje za sodelovanje Slovenski olimpijski komite in Paralimpijski komite R Slovenije, 2000; za delo pri verskem in kulturnem središču, Priznanje slovenskih frančiškanov, 2001; večkratna priznanja za sodelovanje, zakulisno delo in vezna besedila pri mladinskih koncertih v Melbournu in Adelaidi.

Čudovita izkušnja Indije The marvellous experience of India - Barbara Brožič

Pozdravljeni!

Vrnila sem se iz čudovite izkušnje v Indiji in nadaljujem z zapisom svojih doživetij.

The world is a small place. On the first day of my work in India, I met Steve Figar from Wollongong who is also Slovenian and is familiar with the publication Misli through his grandfather. Steve and I worked on the same team during the camp and he too shares his experience working in India as an optometrist.

On Friday February 2 2007, I departed Melbourne Airport with much trepidation, nervousness and excitement as I travelled to India to take part in the 10th Equal Health camp which was my first experience in humanitarian aid work at an international level. I was one of 81 people who were fortunate enough to travel to India, 58 people travelled to the south of the country and the other 23 travelled to the northern city of Kolkota. After having 2 days and 1 night's orientation, preparation and socialising in Singapore, 58 team members landed in southern India late on Saturday evening.

My first impressions of India after leaving Chennai Airport was that I had stepped back in time. I truly felt that I was far from home. It was hot and humid despite being winter, people were dressed differently to what we were used to and the Tamil language that we were

hearing was foreign, it was a real culture shock! I could not believe that after 12 months of preparation and anticipation, I had finally arrived in India! I recall being very excited to be in India and looking forward to beginning our work.

After spending the first night in a hotel, the southern contingent travelled 28km north-west of Chennai in buses to Orkkadu, a boys home

that houses 150 boys between the ages of 3 and 17, many of them orphans. Arriving at the Rimes Boys Home, which was also one of our base camps, was a particularly emotional experience for me personally as well as many people in the team who were returning. The boys had just come out of mass and were all lined up with bibles in their hands eagerly awaiting our arrival to the orphanage. The expression's on their faces was something that I will never forget and they were so excited by our arrival to their home. We were greeted with the sound of drums and dancing from the boys as we stepped off our buses. It did not take long for friendships to be formed, as soon as the formal greetings were over, games of cricket and volleyball promptly began.

The 58 people in the camp were all divided into 4 teams that included medical, optical and dental personnel. The ophthalmologists that attended the camp also performed cataract surgery which restored many

peoples vision. The teams traveled to various locations all over the state of Tamil Nadu. My sub-team comprised of 15 people and was led by dentist Dr. Paul Stockham from Bundaberg. The team consisted of 3 dentists, 3 dental nurses, 2 doctors, 3 nurses, 2 optometrists and 2 optical dispensers who were from all over Australia.

Late in the afternoon, our team of 15 people traveled 600km south on an overnight sleeper train to Tirunelveli, which took 12 hours. We arrived at our base Kyatha Girls Home early in the morning to yet another wonderful

and ceremonial welcome that involved being presented with lays of flowers and singing by the girls. All of the bases that our sub-team visited were run by Indian Village Evangelism which is a Christian organisation set up by John and Pam Timms who reside in Western Australia.

Our role in India was two fold, one was to work at the orphanages and the other was to work in rural villages in the form of a medical clinic. Every single child at the orphanages had a full medical, dental and eye examination. The dental team provided dental care including dental examinations, tooth extractions, fillings and dental education. The optical team gave out glasses to any child who needed them and the medical team was able to refer to hospitals, provide medication, treatment and education to the children and orphanages. Equal health visits the orphanages every year and provides free treatment and medication to the children.

The children at the homes have a very structured daily routine. They would wake up at 5.30 am and have time for prayers, study and breakfast before departing

for school 6 days a week at 8.30 am. They would return from school at 4.30 pm and were required to participate in cleaning and watering of the grounds. Between the hours of 6.00 pm and 8.30 pm, the children had playtime, study and dinner. In the evening there was once dedicated time for prayers and lights out at 10.00 pm. Every Sunday the children participated in a Mass and the afternoons were spent on study and recreation time.

Once all of the examinations of the children at the orphanages were

completed, we commenced working in a different rural village every day. It was a wonderful experience and all of the people in the villages were very pleased to see us. For some of the people in the villages, our visits were the only medical contact that they were able to have because of economic barriers. The medical, dental and optical teams were exposed to many different types of illnesses and conditions that we do not routinely see in Australia and hence the experience for me was full of learning opportunities.

The medical teams had to rely on good sound clinical assessment skills when providing care. We had very basic equipment that we either brought ourselves or that was donated. The technology that medical personnel were used to in Australia was certainly not available to us in India. We however managed to deal with this and improvised where we could. Some of the medical staff on the team had extensive experience with aid work and disaster management in the world and were a wealth of information and an asset to the new members of the group.

Although the national language of India is Hindi and

English, the language in the state of Tamil Nadu where we were traveling is Tamil. In order to communicate effectively with all children as well as people in the villages, we each had an interpreter to work with. Many of our interpreters were pastors of the villages that we were visiting. Without the interpreters, our jobs at times would have been impossible as people in the villages did not speak English and we did not speak Tamil.

All of our work in India was associated with Christian organizations. During our stay, we partook in prayers before our meals and our work as well as attending a Mass on Sunday at the Orkkaddu boy's home.

Our meals were prepared by either the orphanages or the local village that we were working in for the day. I experienced eating many Indian meals and curries and instead of plates, we often ate from banana leaves. I learnt to eat the Indian way which is using one's right hand. We also drank lots of wonderful aromatic masala chai tea. Whilst we were staying at Orkkadu, all of our meals were served outside beneath a magnificent mango tree. Our accommodation was basic although adequate. We had no hot water and often the electricity supply was intermittent. We however managed and coped without these luxuries and I personally did not miss them. At times the poverty was so overwhelming although I was comforted by the fact that the people were quite content and at peace with their way of life even though they had very little. They always had a smile on their faces.

Although, we spent long hours working everyday, we also made sure that we had some time to socialise and have some fun. We were fortunate enough to have had the opportunity to travel to the southern most point of India, Kanyakumari, where the Indian Ocean, Arabic Sea and Bay of Bengal meet. On a very hot day, we visited a Gandhi memorial as well as temples and significant monuments in the region. We held a special fireworks night for the girls at the Kyatha Girls Home which proved to be a great success. The girls also prepared a very beautiful concert for us and we too gave an impromptu performance which was lots of fun for both the team and girls alike.

After a week in Tirunelveli, we took a 12 hour sleeper train and headed back north to Chennai to base camp at Rimes Boys Home. We once again continued our

work at the orphanage and various rural villages. We also traveled 3 hours north of Orkkadu beyond the border in the state of Andhra Pradesh to the Andhra Pannur girl's home which houses 150 girls and spent 2 days there. Again we were treated to a concert of magnificent dancing on our arrival as well as being presented with beautiful lays of flowers.

On our final night, the entire contingent traveled back to Chennai. Prior to our final dinner we all visited the tertiary

Rajan Eye Care Hospital and were addressed by the world wide renowned ophthalmologist Dr. Mohan Rajan who discussed his vision for a blind free India by the year 2020. We celebrated the closing of the 10th successful Equal Health Camp with a traditional Indian feast. Equal Health presented every member with a traditional Indian dress that we all eagerly wore to our celebrations.

My travels to India were also very important to me not only to experience working in the humanitarian aid arena but also for my future studies that I am presently undertaking. I am currently studying my Master of Public Health; this year is an important year as I need to decide on what my major will be. My experience in India has helped to affirm that I wish to pursue my studies as well a future career path to be directed towards international health.

It has taken me sometime after my return home to realise what an impact on my life the aid work has had. The journey that I was involved in was beyond a doubt a trip of a life time and my words cannot express what I truly experienced, saw and felt during this time. I did not bid India or the orphanages farewell as I know that I will be visiting again in the very near future. Although at times I was presented with many challenges and extremes during my stay in India; India was unquestionably the most amazing country that I have visited in my life.

I look forward to being part of the 2008 contingent of Equal Health to India. I also wish Equal Health every success this year as they continue to expand the work that they do and congratulate Paul Clarke and Rita Freijah on the marvelous work that they do with such enthusiasm, grace and endless energy which is so inspiring.

At the end of my work, I travelled to north to New Delhi and spent 2 weeks in the state of Rajasthan

visiting India's northern highlights. Once again I came across a group of Slovenians who were visiting the Taj Mahal with Oskar Travel. The world really is a small place!!! Saj pravijo, da se Slovenca najde povsod! Lep pozdrav!

Barbara Brožič, Melbourne VIC
Prisrčna hvala Barbari za ta zapis, ki smo ga natisnili v angleščini, da bo bolj dosegljiv mlademu rodu in bo še koga navdušil za podobno poslanstvo.

Mladi Steve Figar tudi v Indiji

This February, I was fortunate enough to be part of a team of 81 volunteers to travel to India. This team provided medical, dental and optical assistance to people in rural and village areas at no cost.

The trip was run by Equal Health, a West-Australian based charity. It is run by Paul Clark – optometrist,

humanitarian, and all-round nice guy. His enthusiasm and determination has seen Equal Health run aid trips to India for the last ten years.

My team traveled to Tamil Nadu in southern India. We were based at local orphanages through most of the trip. We would usually travel by bus to surrounding villages and set up within the village itself. Normally three sections would be set up – a medical, a dental and an optical area. Each discipline had two volunteers and a local interpreter. We usually worked throughout the day, breaking for lunch prepared for us by the local villagers.

I worked in the optical team, who were responsible for handing out glasses to the villagers. Around the world, it has been estimated that some 250 million people are blind or visually impaired only because they lack access to an appropriate pair of glasses. From Australia, we brought many suitcases of new spectacles donated by Australian companies. We gave these out to the villagers, doing our best to make sure each got an appropriate pair of glasses.

For some in the villages, this was perhaps their only chance to own a pair of glasses, or to receive free dental or health care. Because of our limited supply of glasses, it was often difficult to find a suitable pair for everyone. Nevertheless, many people received glasses

that enabled them to again see the faces of their family members, or to be able to read a book. These glasses were brand new, and should hopefully be useful for years to come. Over the course of a day, a single team could assess over 200 people and provide them with spectacles. Unfortunately, because our resources were limited, many people were turned away as the days came to an end.

Personally, I found the trip to be an amazing experience. Even in the villages that had little, the children were often bright-eyed and happy. Their laughter and smiles were infectious. It was reassuring to see such happiness from people who had so little. The villagers were very appreciative, and the work was its own reward. It was also a pleasure to spend two weeks with the other Australian volunteers. I found them all to be generous individuals who happily gave up their own time to participate. Even though it may have seemed like a drop in the ocean, the whole team can be satisfied that they brought a lot of help to a lot of people.

Steve Figar, Wollongong NSW

Equal Health is a Western Australian-based registered charity. It relies on donated new spectacle frames and lenses, dental supplies and pharmaceuticals from Australian companies. It also welcomes monetary donations, which are tax deductible.

Equal Health, 60 Fourth Avenue, Mt. Lawley WA 6050.

Steve Figar is an optometrist. His father and grandparents (Ivan and Leopolda) left Šmartno in 1954 and settled in Wollongong, NSW.

Ponosni smo na te naše mlade prostovoljce, ki darujejo nekaj svojega časa, znanja in denarja za ljudi v stiski. Danes smo tako поблиže spoznali delo dveh mladih avstralskih Slovencev: Barbare Brožič iz Melbourn in Steva Figarja iz Wollongonga.

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO BOX 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

Čas predpustni in predpostni, pustni in sedaj postni – ves ta čas je v znamenju živahnega dogajanja. Letos smo že praznovali kar tri zakonske jubileje: Zlatoporočencema Francu in Terezi Matuš ter Štefanu in Ani Šernek sta pridružila **biseroporočenca Janko in Danila Pirjevec.** Poročila sta se 1.2.1947 v Podgori pri Gorici. V Avstralijo sta prišla 5.12.1949. Imata dve hčerki in sina ter sedem vnukov. Pri sv. maši 18.2.2007 sta se skupaj zahvalila Bogu in prejela njegov blagoslov. Želimo jima še veliko skupnih let! Kmalu bodo praznovali Jožeti in Jožice. Nekaj je tudi okroglih jubilejev. V mesecu marcu praznujeta **60 let Ivan Brcar in Marijan Cesar.** Ivan in družina so zvesti člani našega občestva. Mario pa naš avtobusni šofer, brez katerega ni dobrega romanja in dobre družbe. Srečno pot v novo desetletje obema in veselje v Gospodu naj velja!

SLOMŠKOVA ŠOLA je v februarju spet odprla svoja vrata. Učiteljicama Kristini Šuber in Olgi Konda se je pridružila Rene Letnar, ki ravno končuje učiteljske. Dobrodošla!

Radi bi začeli tudi skupino za starejše mlade oziroma odrasle, ki bi se želeli utrditi v slovenskem jeziku. Dva sta se že zanimala po e-mailu, celo napisala vprašanje: »Kaj pa odrasli, ali imate samo za otroke?« Čakamo še kakšnega, da bo zaživela skupina. Oglasite se p. Darku.

NA GOD SV. MATIJA (ki tukaj nima ledu, razen

v zmrzovalniku) so nas obiskali člani sestavljene komisije Državnega zbora Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve. Ogledali so si cerkev sv. Rafaela, arhiv HASA, kjer sta naše delo predstavili Olga Lah in tajnica Marija Grosman in prijeten je bil naš klepet v dvorani ob prigrizku.

PRVA POSTNA NEDELJA, 25.2., je bila pri nas tudi **katehetska nedelja.** Otroci so prinesli s seboj šolske torbe, tudi predšolski niso manjkali, in smo šli v procesiji v našo cerkev. Pri sv. maši so povedali svoje prošnje. Gospod Edi Sedeščič, ki je vodil družinsko sv. mašo, je zmolil blagoslovno molitev, p. Darko pa razdelil podobice papeža Benedikta XVI., ki je velik učenjak in učitelj Cerkve. Marsikje v naši Sloveniji imajo to lepo navado ob začetku šolskega in veroučnega leta v septembru, da tako z Gospodom začnemo naše delo in šolsko in katehetsko leto in ga prosimo za Njegov blagoslov. Sedaj smo poskusili in uspeli še mi.

Naslednjo **nedeljo, 4.3., smo povabili glasbenika Jožeta in Cito Galič** in tako tudi v Merrylandsu obeležili kulturni

praznik. Cita je lani praznovala Abrahama in prijatelji so jima kupili karto »za nepozabno deželo«, ki sta jo sedaj obiskala tretjič. Ob slovenskem kulturnem prazniku sta nastopila na Slovenskem društvu Sydney in tudi tako smo si podelili košček domovine, pesmi in kulture.

Še bolj veselo je bilo naslednjo soboto in nedeljo, ko smo člani Igralske družine pod vodstvom Hermana Koželja uprizorili premiero - veseloigro Cvetka Golarja, Dve nevesti. Hvala vsem sotrudnikom in vsem udeležencem za dobro družbo. **P. VALERIJAN je v nedeljo, 11.2. popoldne, odpotoval v Melbourne, kjer nadomešča p. Cirila v času njegovega okrevanja po operaciji in bo tam še ostal čez veliko noč. Veseli smo, da p. Ciril srečno okreva in ga vsi prav lepo pozdravljamo. Tako bom sam v Merrylandsu še naslednji mesec, za veliki teden in veliko noč. Računam na Vaše razumevanje in pomoč, vsi skupaj pa ne pozabimo na molitev. Verjamem, da me kdaj težko dobite. Tudi Jezusu so rekli: »Vsi te iščejo!« Če se ne oglasim na telefonu, pustite sporočilo ali pokličite na mobilni telefon 0409 074-760. Upam tudi na pomoč g. Edija Sedevčiča. (Sedaj je na počitnicah, ko tole pišem.)**

Urniki bogoslužja za velikonočne praznike objavljam po dosedanjem redu. Če bodo kakšne spremembe, se bomo obvestili.

PO BELI NEDELJI pa se bom jaz, p. Darko, odpravil v domovino službeno in na oddih. Udeležil se bom provincialnega kapitlja v Ljubljani na Viču kot predstavnik bratov frančiškanov, ki delujemo v Avstraliji. Potem bo še nekaj tednov za oddih in obiske sobratov in sorodnikov, za bogoslužja v

raznih krajih. Odpotujem 16.4. ob 3.40 popoldne in se vrnem 26.6.2007.

KRST: Aleksander Stanislav KOPŠE, rojen 3.12.2006, 9/4 Bruce Street, Brighton Le Sands, NSW. Oče Stanislav Kopše, mati Elena Kudarenko. Boter: Martin Slobodnik ml. Merrylands - sv. Rafael, 4.3.2007.

DVE NEVESTI Veseloigra v treh dejanjih, prirejena po Cvetku Golarju

Igralska družina Merrylands je po dolgem pripravljanju le postavila na oder premiero veseloigre Dve nevesti, v soboto, 10. marca 2007, zvečer in v nedeljo, 11. marca, po maši ob 11. uri dopoldne v dvorani verskega središča Merrylands.

Po smrti dolgoletnega predsednika skupine in režiserja Ivana Koželja je vodstvo Igralske družine prevzel njegov brat Herman Koželj, ki ima poleg običajnih delovnih težav še problem, da živi v Blue Mountains in se mora vsakokrat pripeljati na vaje v Merrylands vsaj eno uro in pol daleč v vsako smer.

Na premiero smo se pripravljali precej dolgo, ker imamo vedno večje težave s pomanjkanjem igralcev, posebno mlajših moških. Dekleta se še najdejo, fantje pa nam res delajo težave, saj jih enostavno ni. Ni ravno lahko igrati vlogo romantičnega junaka, če te leta prehitvejo, kajne? Če že ravno imamo malo preveč let, pa imamo več izkušenj in komedija je lepo uspela, vsaj tako so rekli gledalci, ki so se prisrčno nasmejali. Lepo pa bi bilo, če bi dobili nekaj talentiranih mlajših članov.

O vsebini igre smo povedali že po radiu, tudi nočemo pokvariti pričakovanja gledalcem, ki še niso videli igre, kot gledalci v Melbourne, kamor se tudi že pripravljamo. Lahko pa rečemo, da imamo dve lepi dekleti, za kateri iščemo ženina, kar ni ravno lahko, ker ni kar vsak ženin dovolj dober in pride do veliko problemov, zapletov in zmot, preden je cilj dosežen.

V igri nastopajo veterani Jože Modrijančič, Mihelca

Šušteršič, Tanja Smrdel, Vesna Poch, Perina Keen, Lojze Husarek, Lojze Magajna, Herman Koželj, Pavle Letnar, Martha Magajna in Robert Fisher, zraven pa še novinci, kot so pater Darko Žnidaršič in Zora Johnson, ki sta oba pokazala velik igralski talent; imamo pa tudi novo šepetalko, Jano Letnar, ki se je zelo dobro odrezala. Delo tehničnega osebja so si delili režiser Herman Koželj z odrskim mojstrom Adrianom Tomšičem, ki smo ga v prejšnjih časih že večkrat videli v taki ali drugačni vlogi, v pomoč pa mu je bil Janez Žust, ki zna tudi lepo raztegniti harmoniko.

Zahvaliti se moramo tudi Florjanu Auserju (Slovenia Media House), da nam je posnel igro in nam bo pripravil CD, Igorju Pochu (Igor Poch Photography) za neštete lepe posnetke igre in pa Slovenskemu društvu Sydney, kjer so nam po igri pripravili dobro domače kosilo, pa tudi vsem prostovoljcem pri verskem središču Merrylands za vso pomoč, ki so nam jo dali.

Zapisała Martha Magajna, fotografiral je Igor Poch.

NAŠI POKOJNI:

Dne 6.2.2007 je v Maroba Nursing Home v Warratah umrl **KAREL MEZE**. Rojen je bil 2.9.1926 v Vipavi. V Avstralijo je prišel leta 1951. Najprej je delal v Blue Mountains, kjer so gradili železnico. Nekaj časa je sekal sladkorni trs v severnem NSW, potem je bil zaposlen v livarni BHP. Leta 1956 sta se poročila z Zofijo Dekleva, ki je bila doma iz Ilirske Bistrice. Družina je živela v Newcastleu. Radi so prihajali k slovenski službi Božji v Hamilton. Karel zapušča sinova Davida in Draga. Žena Zofija je umrla leta 1995. Sin Drago ga je pridno obiskoval v času bolezni in lepo skrbel zanj. Drugi sin David živi v Sydneyu. Patra Darko in Valerijan sta mu ob obiskih podelila zakramente, krajevni duhovnik ga je prav tako mazilil pred smrtjo. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v cerkvi Svetega Rešnjega Telesa v Warratah, NSW. Sv. mašo je vodil krajevni duhovnik Fr. Barry. Pater Darko je somaševal in vodil slovenske molitve na pokopališču.

Dne 11.2.2007 je v Chessalon Nursing Home v Nowri umrl **KONRAD VUČKO**, teden dni pred svojim 95. rojstnim dnevom. Rodil se je v Srednji Bistrici pri Črenšovcih v Prekmurju 18.2.1912 kot peti od devetih otrok. Oče in mati sta mu zgodaj umrla. Leta 1936 se je poročil s Sabino Stojko. Rodili so se jima trije otroci. Hči Ivanka je leta 1960 odšla v Avstralijo. Leta 1964 jo je oče obiskal in navdušen nad novo deželo se je odločil, da ostane v Avstraliji. Dve leti kasneje so se pridružili žena in sinova. Konrad je bil po poklicu krojaški mojster in je slovel daleč naokoli. Rad se je spomnil naše cerkve v Figtreeju in kluba Planica in prispeval svoj dar. Zapušča ženo Sabino, sinova Konrada in Stanka, hčer

Ivanko z družinami, vnuke Edito, Ernesta, Alison, Alana, Konrada, Andrewa in Karino ter 5 pravnukov. P. Valerijan ga je obiskal in mu podelil zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 14.2.2007 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju, ki je bila nabito polna, nato smo ga pospremili na Božjo njivo Kanahooka.

Dne 23.2.2007 je v bolnišnici Prince of Wales umrla **ZORINA MAVRIČ, rojena DEBELAK**. Luč sveta je zagledala 31.7.1923 v kraju Mišček v Benečiji. Leta 1948 sta se poročila z Vincencem Mavričem. Rodil se jima je sin Gary. Po enem letu bivanja v taborišču v Italiji je družina leta 1949 prišla v Avstralijo. Mož Vince je umrl leta 1977. Zorina zapušča sina Garyja z ženo Rito, vnuka Lizo in Vinceta. Pogrebna sv. maša zanjo je bila v cerkvi sv. Neže v Matravilleu v petek, 2.3., nato je bila pokopana na pokopališču Botany.

Na pepelnico sredo, 21.2.2007, je v Yagoona Nursing Home umrla **VIKTORIJA FABJANČIČ, rojena GREGORI**, 21 Islington Cres., Greenacre, NSW.

Rodila se je 4.8.1937 v Trstu. Družina je živela v Bazovici. Viktorija je prišla v Avstralijo leta 1960. Leta 1964 sta se v Paddingtonu poročila z Emilom Fabjančičem. Poleg moža zapušča hčerko Sandro, poročeno Samsa, sina Borisa, vnuke Daniela, Nicole in Kierana in brata Oskarja, ki tudi živi v Avstraliji, sedaj se bo preselil v Slovenijo, v Sežano. Viktorija je bolehal zaradi tumorja v možganih. P. Valerijan ji je v bolezni podelil zakramente. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri sv. Rafaelu v Merrylandsu

naslednjo sredo, 28.2.2007, nato je bila pokopana na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V torek, 27.2.2007, zjutraj je v bolnišnici St. Vincent's H. umrl **ALOJZ ČEBOKLI**. Rodil se je 28.5.1922 v vasi Potoki pri Kobaridu v župniji Kred, staršema Jakobu in Mariji, rojeni Leban. Leta 1946 sta se poročila z Vero Cenčič, ki je prav tako doma iz Potokov. Družina je prišla v Avstralijo 7.8.1950. Alojz in Vera sta delala v samostanu Sacred Heart v Rose Bay-u od 1951 do 1958. Z bratom Stankom sta imela svoje podjetje Cebokli Brothers Pty. Ltd. Poleg žene Vere zapušča hčer Magdo z možem Richardom, sina Denisa z ženo Michelle in tri vnuke. Sestra Jelka, brata Ivan in Stanko so že vsi pokojni. Pogrebno sv. mašo v župnijski cerkvi Naše Gospe morske zvezde – Our Lady Star of Sea v Watsons Bayu in pogreb na pokopališču Botany 5.3. je vodil sydneyški pomožni škof msgr. Anthony Fisher. P. Darko je somaševal in opravil molitve v slovenščini.

Dne 2.3.2007 je v bolnišnici Calvary Hospital v Kogarah umrl **CYRIL HERBERT WHITE**, 22 Balboa Street, Kurnell, NSW. Luč sveta je zagledal 3.10.1925 v Gundavindiju, QLD. Leta 1964 sta se poročila v

Nicole je učenka Slomškove šole in se je lepo po slovensko poslovila od none Viktorije.

Sydneyu z Eleonoro Cigoj. Bil je mož globoke vere. Po poklicu je bil monter in strugar. Z ženo Eleonoro sta rada pomagala potrebnim, zbirala denarno pomoč in bila vseskozi zvesta člana našega občestva pri sv. Rafaelu. Imela sta veliko prijateljev. Cyril poleg žene Eleonore zapušča njeno hčer Margot iz prvega njenega zakona (Eleonorin prvi mož je padel v vojni). Prav tako zapušča vnuke Adama, Dominique, Seana in Roberta ter pravnuke Jordana, Amelio, Brianno, Gilliana, Gilliana, Edwarda, Luka in Elise. Zadnja leta je bolehal. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v četrtek, 8.3.2007, pri sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil upepeljen v Rookwoodu.

V ponedeljek, 5.3.2007, je v zgodnjih jutranjih urah v bolnišnici Mt. Druitt umrla **MAGDA STRAŽIŠČAR, rojena PAJENK**, 601 Luxford Road, Bidwill, NSW. Rodila se je 27.1.1938 v Ljubljani očetu Maksu in mami Rafaeli. V Avstralijo je prišla leta 1958 in delala v podjetju Borg Warner v Blacktownu in v PGH Pipes v Doonside-u. Dne 24.12.1959 sta se v Fairfieldu poročila z Alojzom Stražiščarjem. Rodila sta se jima sinova Aleks in Robin. Družina je živela v Coomi, v Canberri, Jindabyne-u, od leta 1968 v Blacktownu in nazadnje v Mt. Druittu. Leta 1987 se je sin Robin smrtno ponesrečil z motorjem, star komaj 24 let. - Magda zapušča moža Lojzeta, sina Aleksa in brata Milana, ki je poročen v Matuljih v Istri (pri Reki). Njena sestra Elica je že pokojna. Družina ima veliko prijateljev, ki jo bodo prav tako zelo pogrešali. Stražiščarjevi so redno prihajali k sv. maši v našo cerkev in na prireditve ter na Slovensko društvo, Magda in Lojze vse do njene bolezni. Magda je bila zelo družabna, rada je plesala in se poveselila. Njena velika ljubezen so bile rože in vrt. Bila je dobra kuharica in šivilja. Bolezen, ki se je oglasila kmalu po novem letu, je hitro napredovala. Patra Valerijan in Darko sta jo obiskala in ji podelila zakramente, p. Darko jo je spet maziil v nedeljo zvečer pred smrtjo. - Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu v petek, 9.3.2007, nato smo jo položili v grob na pokopališču Pinegrove, poleg sina Robina.

V petek, 2.3.2007, popoldne je v bolnišnici v Liverpoolu umrla **ANTONIJA ALIČ, rojena GREGORIN**, iz Bossley Parka. Rodila se je 24.3.1937 v Mostah pri Komendi. Zgodaj se izgubila svojo mamo in kasneje očeta. Po končanem šolanju se je zaposlila v Zagrebu in pozneje v Zvorniku v Bosni, kjer je spoznala svojega moža Mehmeda Aliča. Družina se je leta 1971 preselila v Avstralijo. Antonija je delala v predelovalni industriji (Process Worker) do upokojitve, obenem je bila dejavna v hrvaški dramski skupini in kulturnem društvu. Dvanajst let je nosila križ bolezni. P. Darko ji je v bolnišnici podelil bolniško maziljenje. Antonija zapušča hčer Jasmino, sinova Osmana in Ivana, vnuke Daniela, Adama in Paige ter v Sloveniji brata Ivana. Mož Mehmed je že pokojni.

Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu pri sv. Rafaelu v soboto, 10.3.2007, nato je bila pokopana na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V torek, 6.3.2007, je na svojem domu v Leichardtu umrl **VILKO ANTON ŽUMER**. Rojen je bil 10.1.1938 v Šentvidu nad Ljubljano staršema Antonu in Mariji, rojeni Šega. Družina je kasneje živela v Medvodah. Vilko je prišel v Avstralijo 1.5.1960. Najprej je bil zaposlen pri Water Board-u v Sydneyu, potem je delal kot vodovodni inštalater. Leta 1958 sta se poročila z Marijo Kobal, ki je doma iz Gabrja pri Vipavi. - Vilko je bil dobrodušen, vedno dobre volje. Rad je prihajal v Merrylands in tudi pomagal pri gradnji naše cerkve in dvorane v Merrylandsu ter kasneje pri gradnji sedanjega doma Slovenskega društva Sydney v Wetherill Parku. Vsa dela in popravila je opravil prostovoljno, za Božji lon. Redno je obiskoval Božjo službo v krajevni župnijski cerkvi. Oba z ženo sta posvojila fanta Johnyja in dekletko Suzi. Bolan je bil nekaj let. P. Valerijan mu je večkrat prinesel obhajilo, sestra redovnica iz bližnjega samostana ga je obhajala dvakrat tedensko, krajevni duhovnik mu je prav tako podelil zakramente. Vilko zapušča poleg žene Marije in obeh posvojencev tudi brata Romana Šega, ki živi v Wollongongu. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v cerkvi sv. Brandona v Annadale-u. Sv. mašo in obred je vodil g. David Vaughan, somaševala sta p. Darko in msgr. John Walsh. P. Darko je prebral evangelij v slovenščini in se zahvalil pokojnemu ob koncu sv. maše v imenu občestva in Slovenskega društva. Marija Ovijač je zapela pesmi Kar se rodi na sveti in V nebesih sem doma. Po končanem bogoslužju je bil pokojni upepeljen v Rookwoodu.

V petek, 9.3.2007, je v Toongabbie-ju, NSW, umrla **TRAUDI – VALTRAUDE TOMOVIČ**. Rodila se je 9.6.1915 v Mariboru na Studencih, tedaj v župniji Sv. Magdalene (sedaj v župniji Maribor - Sv. Jožef). Traudi se je pri Sv. Magdaleni v Mariboru leta 1934 poročila s Friderikom Čerpezem. V zakonu se jima je rodila hčerka Traudi. Možja so po vojni ubili, družina pa je bila izseljena v Avstrijo, odkoder so po petih letih, leta 1950, prišli v Avstralijo. Traudi je dobila delo v Woolombi, kjer je imela plantažo banan. Leta 1954 se je poročila z Ljubimkom Tomovičem, Srbom. Družina se je leta 1959 preselila v Toongabbie. Mož Ljubimko je umrl leta 1981. Traudi zapušča hčerko Traudi, vnuka Andrewa in Diano in 8 pravnukov. Rada je prihajala v naš Merrylands, nazadnje je bila po božiču. Pogrebna sv. maša zanjo je bila v sredo, 14.3., v župnijski cerkvi v Toongabbieju, nato je bila pokopana v Rookwoodu na srbskem pravoslavnem delu pokopališča poleg svojega možja.

p. Darko

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ PRI NAS MERRYLANDS – SV. RAFAEL

NA CVETNO SOBOTO, 30.3. popoldne ob 1.30 bomo izdelovali butarice za cvetno nedeljo. Vabljeni otroci in odrasli.

NA CVETNO NEDELJO se zberemo ob 9.30 na dvorišču k slovesnemu blagoslovu zelenja, nato gremo v procesiji v cerkev. Pri sv. maši bo dramatisiran pasijon.

NA VELIKO SREDO bo krizmena maša v stolnici sv. Patrika v Parramatti ob 7.30 zvečer.

VELIKI ČETRTEK – sv. maša bo ob 7.00 zvečer, nato molitvena ura z Jezusom v »ječi«.

VELIKI PETEK – bogoslužje ob 3.00 popoldne, nato češčenje Jezusa v Božjem grobu.

NA VELIKO SOBOTO: Ob 10.00 izpostavitev Jezusa v Božjem grobu in češčenje ves dan do začetka vigilijske. Izberite uro, kdaj boste molili. Blagoslova velikonočnih jedil bosta ob 2.00 in ob 5.00 popoldne. Ob 7.00 zvečer pa velikonočna vigilija.

NA VELIKO NOČ, 8.4.2007, bo ob 8.00 zjutraj vstajenska procesija in sv. maša. Druga sv. maša bo ob 10.00 dopoldne.

NA VELIKONOČNI PONEDELJEK, 9.4., bosta sv. maši ob 9.30 in 7.00 zvečer. Pirhovanje bomo imeli že dopoldne po sv. maši, združeno s skupnim obedom.

FIGTREE – WOLLONGONG

NA CVETNO NEDELJO, 1.4., bo sv. maša ob 5.00 popoldne z blagoslovom zelenja in pasijonom.

NA VELIKI PETEK, 6.4., bo opravilo v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

NA VELIKO NOČ, 8.4., bo obred vstajenja in sv. maša ob 5.00 popoldne. Po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil.

CANBERRA – GARRAN, ACT

Sv. maša bo NA VELIKO NOČ, 8.4., ob 6.00 zvečer. Po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil. Na tretjo nedeljo v aprilu, 15.4., ne bo sv. maše. Potem pa spet vsako tretjo nedeljo v mesecu, vedno ob 6.00 zvečer (20.5., 17.6.,....).

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša bo NA BELO NEDELJO, 15.4., ob 6.00 zvečer. Na peto nedeljo v aprilu, 29.4., ne bo sv. maše. Naslednja bo torej 29.7. ob 6.00 zvečer.

ZLATA IN SONČNA OBALA IN PLANINKA, QLD
Obisk rojakov in bogoslužje bo v soboto, 14.4. in nedeljo, 15.4. Sv. maša na Zlati Obali (Gold Coast) bo v soboto ob 7.30 zvečer.

Na Planinki bo sv. maša v nedeljo ob 10.30 dopoldne, v Buderimu pa isti dan ob 5.00 popoldne. Med vas pride tokrat p. Valerijan.

PERTH, WA

Obisk rojakov bo v mesecu juliju ali avgustu – po dogovoru. P. Valerijan sedaj nadomešča v Melbournu, p. Darko pa bo v velikonočnem času še v Sloveniji.

ODBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Piše Martha Magajna

Vse težje je najti ljudi, ki bi bili pripravljeni delati v naših organizacijah. Tudi v Slovenskem društvu Sydney so na zadnjem občnem zboru imeli problem sestaviti odbor.

Slovensko društvo Sydney nima finančnih problemov, saj je zadnji odbor dobro gospodaril, žal pa ni bilo kandidatov za novi odbor. Ni težko razumeti

problema, saj je upravljanje organizacije in klubskih prostorov vedno bolj zahtevno in zahteva ne samo dobro voljo in pripravljenost za delo, ampak tudi poznavanje pravil in zakonov z ozirom na davke, postrežbo z alkoholom in hrano in še neskončno vrsto pravil, o katerih v starih časih niti slišali nismo.

Novi odbor sestavljajo:

Predsednik: Ivan Gerič

Podpredsednik: William Pušenjak

Tajnica: Helena Gerič

Blagajnik: Jože Nemeš

Gospodinja: Marija Nemeš

Predsednik Ivan Gerič je doma iz Postojne. Obiskoval je gostinsko šolo in delal v hotelu Adrija v Ankaranu

Predsednik Ivan Gerič

Slavko Prinčič in eden od prvih balinarjev Slovenskega društva Sydney, Jože Markočič.

vse do leta 1970, ko je odšel v Avstralijo. Leta 1973 se je poročil s Heleno in imata dva sinova, s katerima so najprej živeli v Hillsdale, Darlinghurst, nato so se preselili v Werrington County, kjer ima sedaj lastno družinsko podjetje za prodajo in popravila pisarniških strojev in aparatov z imenom »PROTEUS«. V družinskem podjetju delata tudi oba sinova in žena Helena.

Ivanove izkušnje v gostinstvu, kot tudi vodenje lastnega podjetja, so mu v veliko pomoč pri vodenju društva. V veliko pomoč so tudi nasveti in pomoč nekaterih prejšnjih članov odbora, kadar je potrebno. Dobra domača kuhinja je še vedno velika privlačnost za Slovence za nedeljsko kosilo ali za družinske proslave,

ugodna razporeditev dvorane, plesišča in jedilnice pa je predvsem privlačna tudi za skupine drugih narodov, ki še nimajo svojih klubskih prostorov in društvene prostore radi najemajo za svoja družabna srečanja.

Tudi balinarska sekcija društva je še vedno zelo aktivna in pod vodstvom Slavka Prinčiča vsako nedeljo veselo balinajo na društvenih baliniščih, včasih pa tudi drugod, če pride do medklubskih tekmovanj.

Ni lahko tako majhni skupini voditi kar precej obširno in zahtevno organizacijo, kot je Slovensko društvo Sydney. Manj kritike in več pomoči bi bilo zelo dobrodošlo, če želimo obdržati to najstarejšo slovensko organizacijo v NSW, ki bo letos slavila 50-letnico obstoja.

BALINARSKO TEKMOVANJE V CANBERRI, 24. in 25. februarja 2007 Poroča Martha Magajna

Slovensko-avstralski klub Canberra priredi vsaj enkrat na leto balinarsko tekmovanje, na katero so povabljeni vsi slovenski klubi širom Avstralije, ki imajo balinarske sekcije. Udeležba na takih medklubskih tekmovanjih precej upada, največ zaradi staranja ljudi, ker se vedno težje podajo na dolgo pot. Še vedno pa se je vabilu kluba Canberra letos odzvalo kar lepo število klubov: Klub Snežnik iz Albury-Wodonga, Slovensko društvo Melbourne, Slovensko društvo Sydney, klub Panthers-Triglav Sydney, klub Planica Wollongong in seveda domači balinarji iz Canberre. Iz Melbourne pa niso prišli samo balinarji, ampak poleg balinarjev kar poln avtobus prijateljev in znancev, ki so izkoristili čas tudi za ogled Canberre in za prijateljsko druženje z znanci iz drugih krajev. Klub in tekmovalce je obiskala tudi

Kuharice, ki so nam pripravile dobro domačo hrano - z leve: Marica Korunek, Marija Sečko, Vida Grlj, Greta Šavli, Marija Heber; spredaj Justina Sečko in Ana Žabar.

zastopnica slovenske ambasade v Canberri, gospa Božena Forštnarič, vendar je nismo mogli prepričati, da bi z nami balinala.

Tekmovanje je potekalo dva dni, soboto in nedeljo; v soboto zvečer pa so zbranim gostom za ples zaigrali muzikantje ansambla »The Masters« iz Sydneya. Kuharji in kuharice iz Canberre so nam odlično postregli z domačo hrano, balinarji pa tokrat niso igrali klub proti klubu, ampak so bila moštva določena z žrebom in zato pomešana, kar je dalo možnost za boljše spoznavanje z različnimi ljudmi iz različnih krajev.

Predsednik slovensko-avstralskega kluba Canberra Jože Heber in predsednik balinarske sekcije Canberra, Johnny Saule, sta podelila lepe nagrade, predsednik Slovenskega kluba Albury-Wodonga Henry Šajn pa je zraven lepo zaigral na harmoniko.

Prvo mesto so zasedli: Emil Auda (Albury), Marija Kranjčič (Panthers- Triglav), Stojan Žele (SDM).

Trije predsedniki: Jože Heber - Canberra, Henry Šajn - Albury-Wodonga in Ivan Rudolf - Wollongong.

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

piše Martha Magajna, Public Relations Officer

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2006

at PANTHERS TRIGLAV.

An award for The NSW Tertiary Student of the Year for 2005 was given to Miss **NATALIE BRCAR**. Natalie graduated from a Bachelor in Architecture with First Class Honours on May 16, 2006 which took 2 years to complete and preceding this a Bachelor of Arts in Architecture (4 yrs) graduating with a distinction average. Both degrees were conferred at the University of Technology, Sydney.

For Natalie's bachelor degree she was nominated by the University for the Royal Australian Institute of Architects Final Year Student Medal Award.

During both degrees Natalie worked (and continued to) at Tzannes Associates in Chippendale. Studying at UTS meant that She was working in the industry as a student architect whilst working towards the degree. Natalie worked four days a week in the studio and in final year the work load was reduced to three.

Natalie's final year dissertation (major work) was titled: (re) discovering Cockatoo Island: Finding 5 places of Cultural Interest in and around Sydney. Natalie's chosen site was Cockatoo Island, a disused industrial site on Sydney Harbour. She had 6 months to complete this project - and was very happy when she had submitted it - as were her parents. The design incorporated a new temporary arts gallery, theatre and civic/public space on this site, the aim to reincorporate the site back into the public domain of Sydney, i.e. that the site could be a place of interest and have a civic presence.

In her fourth year Natalie worked on a research project (as a team member of 3) for a subject Urban Studies looking at urban concepts of 'The Street' and 'The Square'. Our selected site was the Three Bridges (Tromostovje) and The Markets by Jože Plečnik. As a group they were inspired by his work and his design and urban influence on Ljubljana.

Extensive traveling experience around Europe including: Northern and Southern Italy, Slovenia, Croatia, Greece, Portugal, Spain, France, United Kingdom, Holland, Germany, Czech Republic,

Austria, the USA and Mexico, visiting various architectural buildings and cities of interest.

Natalie has worked on a number of major Architectural projects in and round Sydney, congratulation Natalie on these achievements.

2006 RAI NSW Chapter Final Year Student Design Medal nominee,

2002 RAI NSW Chapter Third Year Student Architecture Award nominee

2003 Completed course: Italian for Beginners

2000 Second Year Design Project selected from Studio to be presented to Client

Natalie has had a number of outstanding achievements in her professional career, on behalf of the judging panel and the Slovenian Community congratulations.

Natalie, v imenu "Slovenian Of The Year Awards" odbora čestitamo tebi in tvojim staršem za izredne uspehe pri šolanju kot tudi pri delu, ki se mu vidi, da ga opravljaš z ljubeznijo.

Čestitamo za tvoj uspeh, Natalie, in ti želimo, da še naprej tako lepo napreduješ. Ponosni smo nate!

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2007

Vsem Slovenskim organizacijam v NSW in ACT:

Na proslavi dneva slovenske državnosti v mesecu juniju se v klubu Panthers-Triglav vsako leto podeljujejo priznanja najzaslužnejšim Slovencem leta v NSW in ACT v kategorijah:

*NSW in ACT učenec leta do letnika 6.

*NSW in ACT visokošolec leta do letnika 12.

*NSW in ACT študent leta (univerze ali dodatne izobrazbe).

*NSW in ACT podjetnik leta.

*NSW in ACT starejši Slovenec leta.

*NSW in ACT prostovoljni delavec leta vsake sodelujoče organizacije.

*NSW in ACT oseba z največjo zaslugom za sodelovanje med Avstralijo in Slovenijo.

Vabimo vse slovenske organizacije v NSW in Canberri in tudi vse posamezne Slovence, ki poznajo koga, ki je vreden takega priznanja med svojimi člani, prijatelji ali sorodniki, da pošljejo predlog z imenom in naslovom te osebe Odboru za Slovenian of the Year Awards pri klubu Panthers-Triglav, 80-84 Brisbane Road, St. Johns

Park NSW 2176, lahko pa tudi po elektronski pošti na E-mail naslov uprave kluba:

huy.vu@panthers.com.au

Zadnji rok za prijavo je 15. maj 2007. Za informacije se lahko obrnete na predsednika Odbora za Slovenian of the year Awards, Walterja Šuberja, tel. 0418 322 700 ali na Public Relation Officer, Martha Magajna, tel. 02 9609 6057 ali Email: marthamagajna@bigpond.com

Čprav klub Panthers-Triglav pokriva vse stroške tega projekta, je projekt sam namenjen vsem Slovencem iz NSW in Canberre ne glede na to, kateri organizaciji pripadajo (lahko tudi nobeni!). Vsaka sodelujoča organizacija pa lahko izbere in predlaga vsaj enega ali več prostovoljnih delavcev, ki zaslužijo priznanje za delo v njihovi organizaciji. Predloge lahko dajo organizacije ali posamezniki. Obrazci za prijavo so na razpolago pri vseh slovenskih organizacijah v NSW in Canberri. Finaliste bo izbrala komisija, sestavljena iz zastopnikov vseh sodelujočih organizacij.

BALINARJI TRIGLAVA

Sreča je, da se balina vsak teden vsaj enkrat, če ne dvakrat, da se naši balinarji malo razgibajo. V zadnjem mesecu so triglavski balinarji sodelovali na medklubskem tekmovanju v Canberri, kjer so bila moštva sestavljena z žrebom in so bile tako zmagovalne ekipe sestavljene iz tekmovalcev različnih klubov. Triglavska balinarka Marija Krančič je zabeležila že tretjo medklubsko zmago; bila je član mešane ekipe, ki je dosegla prvo mesto za Cankarjev pokal pri Triglav-Panthers, nato v januarju v zmagoviti ekipi na Slovenskem društvu Sydney za Prešernov pokal, sedaj pa je tudi v Canberri odnesla prvo mesto, skupaj s Stojanom Želetom iz SD Melbourne in Emilom Auda

Slavljenci: Pablo Novosadek, Dora Hrvatin, Marija Gomboc, Peter in Ivica Krope (manjka Lidija Jeraj).

iz Alburyja.

Na domačem polju pa so balinarji tekmovali pod pokroviteljstvom članov, ki so v tem času slavili rojstne dneve; to so Peter in Ivica Krope, Dora Hrvatin, Marija Gomboc, Pablo Novosadek in Lidija Jeraj.

AVTOBUSNI IZLET NA SOUTH COAST

Zadnji avtobusni izlet nas je popeljal na »Južno obalo«, kjer smo si z ladje ogledali delfine, na katere smo morali kar dolgo čakati, potem pa smo po odličnem kosilu v obmorskem mestecu Shelharbour obiskali vinograd in vinsko klet v Jasper Valley. Da so bili popotniki zelo zadovoljni z izletom lahko sklepamo že po tem, da so se skoraj vsi vpisali na seznam za naslednje potovanje v Penrose Park in Fitzroy Falls.

PRIZNANJE DOLGOLETNEMU

PRESEDNIKU KLUBA g. PETRU KROPEJU

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je ob obisku mešane delegacije Državnega zbora in Državnega sveta Republike Slovenije podelil dolgoletnemu predsedniku kluba Panthers-Triglav g. PETRU KROPEJU priznanje za prizadevno delovanje v slovenski skupnosti ter nesebičen prispevek k ohranjanju slovenske narodne identitete v Avstraliji.

Zmagovalci: Stojan Žele, Marija Krančič, Emil Auda, z njimi Johnny Saule, vodja balinarjev in Jože Heber, predsednik kluba v Canberri. Spredaj Henry Šajn, predsednik kluba Albury-Wodonga.

Izletniki pred ladjo.

Peter Krope je že peto leto predsednik odbora, ki usmerja družabno in društveno življenje v avstralsko-slovenskem klubu Panthers-Triglav St. Johns Parku v Sydneyu. Njegov uradni naslov je Chairman of the Advisory Committee Panthers-Triglav, St. Johns Park. Peter Krope je zaveden Slovenec, rojen v Mariboru 25. februarja 1947, materi Elizabeti in očetu Pavlu Krope. Tri leta kasneje se mu je pridružila še sestra Nada. Osnovno šolo je končal na Ptujju, nato strokovno šolo v Mariboru, v podjetju TAM, kot kvalificiran orodjar - strojni ključavničar. Ustvaril si je družino z ženo Ivico in leta 1970 se jima je rodil sinček Marko. Že v začetku naslednjega leta 1971 jih je prijatelj Lojze Moge, sovaščan, navdušil, da so odšli v Avstralijo, z namenom, da tam ostanejo pet let. Že dva dni po prihodu je našel delo v tovarni Utilux, kjer je ostal trideset let. Kot pridnega, spretnega in sposobnega delavca ga je uprava podjetja kmalu poslala na dodatno strokovno izobraževanje in zadnjih nekaj desetletij je delal kot nadzornik orodjarne v podjetju, vse do leta 2001, ko je bila tovarna prodana.

V delo s slovenskimi izseljenskim organizacijami se je vključil takoj po prihodu in kmalu postal odbornik na novo ustanovljenega kluba Triglav. V zadnjih 35 letih je bil z nekaj krajšimi premori ves čas odbornik kluba, pogosto tudi predsednik odbora, vmes pa referent za prireditve in stike z javnostjo, ko je organiziral družabna srečanja, plese, kulturne prireditve, koncerte in gostovanja skupin, ki so prihajale iz domovine in še veliko drugega. Delal je vse, kar je bilo kdaj treba. Tako je ob ustanovitvi triglavske šole pogosto zamenjeval učitelja ali učiteljico, če je bilo potrebno in bil je veliko let tudi član medklubskega Šolskega odbora za NSW. Pri slovenskem radiu v NSW je bil skoraj od vsega začetka eden od prostovoljnih radijskih sodelavcev in občasno tudi eden od urednikov slovenske oddaje. Večkrat je bil tudi eden od članov pripravljalnih odborov, ki so tekom let skušali ustvariti primerne pogoje za sodelovanje in eventualno združitev

Delegacija iz Slovenije se je seznanila z delovanjem kluba. Na fotografiji so: g. Alfred Brežnik, g. Janez Kramberger, g. Peter Krope, g. Samo Bevk in g. Marjan Mulec.

slovenskih organizacij v Sydneyu.

Ko je klub pred nekaj leti zašel v finančne težave, ki več ali manj zadevajo vse izseljenski organizacije zaradi staranja in odmiranja članstva in asimilacije mladega roda v avstralsko življenje, je bil Peter v veliki meri instrumentalen pri iskanju najboljše rešitve, ki je dala slovenskim članom kluba najboljše od dveh svetov: finančno sigurnost, hkrati s spoštovanjem slovenske dediščine in tradicij in direktna podpora vsake slovenske društvene, kulturne ali športne aktivnosti v klubu, dokler bo v klubu kaj aktivnih slovenskih članov. Združitevna pogodba z enim najmočnejših športnih klubov v NSW, Panthers Group Penrith, zagotavlja slovenskim članom kluba večinski odbor (pet slovenskih odbornikov proti štirim avstralskim članom, v katerem ima predsednik - Slovenec dva glasova), ki vodi družabno in društveno življenje kluba, medtem ko jim ni treba skrbeti za vsakdanje skrbi, kot so postrežba, kuhinja, računovodstvo in podobno, kar je vse na ramenih profesionalnega dela uprave. S takim sistemom je postal klub Panthers-Triglav eden od finančno najuspešnejših klubov med šestnajstimi klubi v Panthers skupini, ima pa tudi finančne možnosti, da lahko podpira katerokoli aktivnost v slovenski skupnosti v NSW, ki je potrebna podpore, kot so slovenska šola pri verskem središču, arhivska organizacija HASA, slovenska revija Misli, ki izhaja za vse avstralske Slovence v Melbournu in še celo nekatere slovenske organizacije, ki potrebujejo pomoč. Za ta pozitiven odnos do potreb slovenske skupnosti se v veliki meri lahko zahvalimo ravno delu in vplivu Petra Kropeja, ki si je skupaj s svojimi sodelavci s pridnim delom in pozitivnim odnosom do delovne skupnosti pridobil spoštovanje in sloves, ki se v krogu avstralskega velikana Panthers zelo pozitivno odziva na vse, kar je slovenskega.

Svetovalka z Urada za Slovence po svetu, ga. Suzana Martinez, je izročila priznanje Petru Kropeju.

NOVICE IZ NEWCASTLA, NSW

Piše Maria Grosman

Po naši stari navadi smo se v Newcastleu spet zbrali na našem zadnjem rednem srečanju 11. februarja 2007. Srečujemo se v prostorih Migrant Resource Centre v Hamiltonu, kjer dobimo prostor brezplačno. Zelo radi pridemo skupaj, da pokramljamo med seboj, zvemo novice o družinah, o boleznih, katere nas vsak dan bolj nadlegujejo, kaj se dogaja drugod, in še marsikaj drugega. Pogovorimo se o društvenih zadevah, razdelimo "Mojo Slovenijo," tu in tam še tudi kaj zapojemo. Miza je vedno dobro obložena. Čaj, kavo in sadne pijače preskrbi društvo, ženske pa prinesemo drugih dobrot, da je miza polna šunke, salam, sira, peciva in sadja. Tudi potice ne manjka. Skrbi nas le, ker smo vedno bolj stari in da nas pride vedno manj. Naslednje srečanje bo v nedeljo, 22. aprila 2007. Pridite!

Veseloigra "Dve nevesti" v Merrylandsu

Veseloigre "Dve nevesti", katero so uprizorili pred dnevi člani Igralske družine Merrylands pod vodstvom režiserja Hermana Koželja, smo se, čeprav v skromnem številu, udeležili tudi rojaki iz Newcastlea.

Igra je bila dobro pripravljena in tudi odlično izvedena. Igralci so vložili veliko truda in časa, da je igra prišla na oder, saj je bila zaradi različnih vzrokov dolgo časa v pripravi, posebno še, ko je iznenada umrl režiser in vodja dramske skupine, gospod Ivan Koželj. Lahko smo le hvaležni vsemu osebju za njihovo vztrajnost in požrtvovalnost, saj nam prinašajo na oder domačo besedo, smeh in slovensko kulturo.

Upamo, da bo Igralska družina delovala še naprej. Tukaj želim postaviti vodstvu in igralcem Igralske družine novo pobudo, odnosno izziv, za nadaljevanje dobrega dela tudi v bodoče.

Prvo igro v Sydneyu so postavili na oder člani igralske skupine "Soča" 27. julija 1958 v Makabejski dvorani (?). To je bila veseloigra Ivana Lipaha "Glavni dobitek" v treh dejanjih v režiji Karla Dolenca (poročevalec Ludvik Klakočar, Žar, Avgust 10, 1958 stran 4-5). Ponovitev igre je bila 6. septembra 1958 v St. Francis dvorani, Paddington (Misli, September 1958).

Naslednja prireditev je bila 19. oktobra 1958 v Anzac House, Newcastle. Ta prireditev je bila še večjega pomena, saj se je na ta večer med pavzo v sosednji mali dvorani formiral pripravljalni odbor, ki si je zadal nalogo združiti Slovence v Newcastleu in okolici ter ustanoviti slovensko društvo. To se je tudi zgodilo, saj je bilo Slovenske društvo "Tivoli", katero še danes obstaja, formalno ustanovljeno na ustanovnem občnem zboru 4. aprila 1959. Zanimivo je še to, da je bil čisti dobiček igre v znesku \$9-67 (4 funte 16 šilingov in 8 penijev v takratnem denarju) darovan pripravljalnemu odboru v Newcastleu za prvotne izdatke.

Petdeset let obstoja vsake organizacije ali skupine je vsekakor dolga doba, vredna praznovanja.

Kaj pravite na to? Bomo praznovali?

V torek, 6. februarja 2007, je v bolnišnici Mater Misericordiae Hospital v Waratah (Newcastle), **umrl rojak KARL MEZE**. Že nekaj let je bolehal na srcu in pred par leti so mu zaradi slabe prekrvavitve odvzeli eno nogo. Zadnjih več kot leto dni je preživel v Maroba domu za ostarele (Waratah), kjer ga je pridno obiskoval sin Drago, zadnje čase tudi po dvakrat na dan. Tudi rojaki in prijatelji so ga obiskali. Karl je bil rojen 2. septembra 1926 v Podnanosu. Preko Italije je kot mlad fant prišel v Avstralijo, kjer se je poročil s Sofijo, rojeno Dekleva. V zakonu sta se rodila sinova Drago in David. Drago je ves čas živel doma in tudi gledal na bolnega očeta, David pa že nekaj let živi v Sydneyu. Sofija je umrla že pred petnajstimi leti. Mezetovi so nekaj časa živeli v Islingtonu, potem so se preselili v New Lambton. Karl je bil ves čas zaposlen v železarni BHP. Pogrebna maša je bila 9. februarja v cerkvi Corpus Christi, Waratah, maševal pa je poleg lokalnega duhovnika tudi p. Darko Žnidaršič. Karla smo pospremili na Sandgate pokopališče, kjer je bil položen v skupni grob z ženo Sofijo. V slovo smo mu zapeli "Gozdič je že zelen..." Bog mu daj mir in sveti pokoj.

Čas neizmerno hitro beži in pred nami so velikonočni prazniki. Rojakom po vsej Avstraliji želimo blagoslovljene praznike ter veliko božje milosti. Spomnimo se tistih, ki jih ni več med nami in molimo za njih. Ne pozabimo bolnih - obiščimo jih.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: 08 8346 9674
 Fax.: 08 8346 2903
 Email: tretjakj@picknowl.com.au

VELIKONOČNI RAZPORED 2007:

CVETNA NEDELJA: Ob 10. uri pred cerkvijo blagoslov butaric in zelenja - procesija v cerkev; med sveto mašo branje pasijona po Luku.

VELIKI PONEDELJEK: Zvečer ob 6. uri krizmena sveta maša v katedrali, med sveto mašo blagoslov olja, katerega rabimo pri krstu, birmi in bolniškem maziljenju. Vsi smo vabljeni k sveti maši, ki jo daruje nadškof z duhovniki adelaidske nadškofije.

VELIKI ČETRTEK: Zvečer ob 7. uri sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, ki jo je Jezus obhajal s svojimi apostoli in nam zapustil tri temeljne darove: sveto evharistijo, zakrament duhovništva in novo zapoved ljubezni. Po sveti maši prenos najsvetejšega v ječo zatem češčenje Jezusa v ječi.

VELIKI PETEK: Popoldne ob 3. uri bogoslužje velikega petka. Po končanem bogoslužju rožni venec in priložnost za sveto spoved.

Veliki petek je dan, ko Kristus na križu daruje svoje življenje. Zato na ta dan ni svete maše, vsi obredi pa razodevajo resnost spricho Jezusovega trpljenja. V cerkvi je najprej opravilo božje besede, branje pasijona po Janezu, ob katerem doživljamo vse, kar je moral Jezus za nas prestati. V slovesnih prošnjah, ki so daljše kot običajno, pa pred Jezusa na križu polagamo sami sebe in ves svet. Najpomembnejši del je seveda češčenje svetega križa; ljubeče poljubljammo les, na katerem je viselo naše odrešenje.

VELIKA SOBOTA: Najbogatejša v svoji simboliki, nas že pripravlja na prihod vstalega Kristusa. Blagoslovu ognja in velikonočne sveče sledi velikonočna hvalnica, vse pa se prelije v veličastno ALELUJO. Kristus je vstal, luči zasvetijo, oglasijo se orgle in zvonovi - vse se prelije v en sam spev veselja. Rešitev je tu in na to nas spominja besedno bogoslužje z bogastvom Božje besede, polne upanja, krstno bogoslužje kot znamenje zmage nad smrtjo in na koncu vstajenska procesija. Z vstalim Kristusom se odpravimo v mlado jutro, da vsemu oznanimo novo upanje rešitev. Vse to bogastvo obredov in zunanjih znamenj pa je zaman, če mi sami nismo

odprti in pripravljeni sprejeti Vstalega v svoje srce. On prihaja k vsakemu človeku, vsakega kliče in vabi.

Razpored za veliko soboto: Dopoldne ob 10. uri bo križev pot nato češčenje Jezusa v božjem grobu. Popoldne ob 3. uri blagoslov velikonočnih jedil; pred blagoslovom bomo molili rožni venec. **Zvečer ob 7. uri bo velikonočna vigilija.**

VELIKA NOČ, PRAZNIK JEZUSOVEGA VSTAJENJA: Ob 10. uri dopoldne bo slovesna vstajenska procesija s kipom Vstalega Zveličarja okoli cerkve, sledi slovesna sveta maša.

Velikonočni ponedeljek: Ob 10. uri dopoldne sveta maša.

Zakrament svete spovedi: Na cvetno soboto, veliki četrtek in veliki petek po končanem bogoslužju - na veliko soboto ves dan priložnost za sveto spoved. Če hočemo, da bomo doživeli praznik Kristusovega vstajenja, je prav, da opravimo sveto spoved - vstati moramo iz stare grešnosti v novo življenje, prav po poti zakramenta svete pokore!

Na radiu etnične radijske postaje 5 EBI FM boste lahko na velikonočno nedeljo prisluhnili velikonočni oddaji od 2.00 do 2.30 popoldne. Vabim vse k poslušanju!

ČESTITAMO: V sredo, 3. marca 2007 je Prekmurka **MARIJA NOVAK praznovala svoj 80. rojstni dan.** Kljub temu, da ji zdravje peša, še rada prihaja v našo skupnost in rada pomaga. Kadarkoli kaj delamo, vedno prispeva svoj delež in nam pomaga. Dokler ji je zdravje dopuščalo, je vedno z vso skrbjo spekla pecivo, še posebej dober štrudelj, kakor so tudi

Slavljenca Jože in Marija, Jožetova žena Marija in Vida Katern.

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

Prekmurci večinoma dobri in radi pomagajo. Za vso njeno nesebično pomoč se ji zahvaljujemo z željo, da bi še naprej tako rada prihajala v našo skupnost in nam pomagala. Marija, Bog Vas živi!

JOŽE VUZEM je 13. marca 2007 v družinskem krogu in s prijatelji **obhajal svoj 80. rojstni dan**. Zaželeli smo mu zdravja, sreče in zadovoljstva med svojimi in v naši skupnosti. Slovenska cerkev in hiša sta dokaz njegove velike požrtvovalnosti in truda, da bi bilo čim lepše okoli cerkve in pred hišo. Vsakdo, ki obiše cerkev, občuduje vrtnice in urejenost vrta. Brez Jožetove in Marijine požrtvovalnosti in gmotnih sredstev vsega tega ne bi bilo. Slovenska frančiškanska provinca je že vedela, kdo zasluži, ko je Jožeta in Marijo sprejela za svoja posinovljenca. Gospod Jože, hvala za vse in naj bo Bog Vaš bogat plačnik. Želimo Vam, da bi Vam zdravje služilo še dolgo let in bi tako s svojo ženo prihajal med nas. Bog Vas živi!

NAŠA POKOJNA:

V domu za težko bolne se je v jutranjih urah 16. marca 2007, okrepljena z zakramentom za umirajoče, srečala z Bogom **ANA (Anita) MARINŠEK, rojena ZORMAN**. Pokojna je bila rojena 30. julija 1926 v Šmarci pri Kamniku. Poročila se je z Janezom Marinškom v Salzburgu Avstriji. V Avstralijo je prišla februarja 1957, najprej v Bonegillo v Viktoriji. Zapušča moža Janeza in hčerko Ireno, ki je poročena v ZDA. Svoj zadnji zemeljski dom je našla na Enfield pokopališču, kjer smo jo pokopali 22.03.2007. Naj počiva v miru Božjem!

Velikonočno voščilo: Dragi rojaki, Vstali Kristus trka tudi na Vaša vrata, prinaša Vam mir in upanje: Odprite mu. Znova srce naj zavriska: Vstal je Kristus, aleluja!
pater Janez

KONZULARNE URE

Veleposlaništvo Republike Slovenije iz Canberre obvešča, da bodo konzularne ure:

SYDNEY: V prostorih slovenskega misijona v MERRYLANDSU v petek, 20. aprila 2007, od 14. do 18. ure ter v soboto, 26. maja 2007, od 10. do 13. ure.

MELBOURNE: V prostorih slovenskega misijona v KEW v ponedeljek, 23. aprila 2007, od 13. do 17. ure ter v ponedeljek, 21. maja 2007, od 13. do 17. ure

GEELONG: V prostorih slovenskega kluba Ivan Cankar, 310 Goldsworthy Road, Lovely Banks v nedeljo, 13. maja 2007, od 13. do 16. ure.

ADELAIDE: V prostorih slovenskega misijona v WEST HINDMARSH v nedeljo, 20. maja 2007, od 11.30 do 13.00 ter v prostorih slovenskega kluba Adelaide od 14. do 16. ure.

Ob dobri postrežbi in hladni pijači smo se vsi navzoči tega zabavnega večera razšli domov veseli in dobre volje. Zvedeli smo, da nas zapuščata **bivši predsednik društva Planinke g. Mario Logar (na fotografiji levo) in njegova žena Julijana**, saj se selita iz

Queenslanda. To je za našo malo slovensko skupnost velika izguba. Oba sta bila zelo delavna in vestna pri društvenem delu v poslovnem letu 2005/2006. Sedaj se selita v južne kraje. Obema se v imenu tukajšnjih prijateljev zahvaljujem za vse delo, ki sta ga storila za našo skupnost ter jima želimo obilo sreče v novem kraju.

Naj vam še na kratko predstavim novo naročnico Misli. Nevenka Golc-Clarke, doma z Vrhniko - poročena z Gerryjem, je zelo sposobna in uspešna poslovница njihovega podjetja Pocket Books in tudi večletna prvakinja v šahu v Sloveniji (v letih 1980 - 81). Imata 14 letnega sina Gerarda, odličnega študenta, večkratnega prvaka na tekmovanjih, kjer nastopa s svojo trobento med Canberro in Queenslandom.

Večkrat nastopa tudi pred tisoč glavim občinstvom kot solist na ANZAC proslavah in redno sodeluje v Queensland Youth Orchestra. Gerard je bil že večkrat predstavljen v tukajšnjih lokalnih medijih. Govori slovensko in trenutno nadaljuje študij v Melbourneu.

Preko pisarne Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani in naše tajnice ASK Jožice Gerden sva z Anico sprejela na obisk z Dolenjske mladega slovenskega fanta PETRA LUZARJA (fotografija na strani 2).

V svojem pismu se je predstavil: Imam 30 let, po izobrazbi dipl. inženir kmetijstva, delam na področju urejanja vrtov, predvsem sadnih vrtov, ob tem se ukvarjam s čebelarstvom kot dodatno dejavnostjo. In ker do spomladi nimam dela, sem se odločil letošnjo zimo (oziroma pri vas poletje) preživeti v Avstraliji, kar je moja dolgoletna želja. To je moje prvo daljše potovanje, s tem da nimam posebne želje prepotovati vso celino, ampak predvsem spoznati utrip življenja tam doli (kot pravimo v Evropi), doživeti novo izkustvo....

V Brisbanu je Peter začel svoje potovanje po Avstraliji. Prve dneve od njegovega prihoda je bil z nama na Mt. Mee, kjer sva mu razkazala bližnje zanimivosti ter ga spoznavala s tukajšnjim življenjem. V petek, 22. decembra 2006, je bil z nama pri sv. maši in adoraciji v Marijini cerkvi v Woodfordu, odkoder smo nadaljevali pot na Sunshine Coast, kjer sva Petra oddala pred tamkajšnjo turistično atrakcijo Underwater World v Mooloolaba, da bo sam nadaljeval svoje potovanje proti severu. Čez nekaj tednov sva še dobila njegovo pošto, kjer med ostalim piše: Na kratko se oglašam, na Sunshine Coast sem preživel kar ves teden, najprej v kraju Mooloolaba potem v Noosi, mi je bilo všeč ob morju, pa tudi družbo sem imel dobro... Tudi angleščina mi gre vse bolje.... V okolici kraja Eumondi prodajajo eno farmo, pa želijo malo urediti hišo in okolico, tukaj ostanem še kakšen teden, potem pa predvidoma naprej proti severu... Še enkrat hvala za gostoljubje na vajinem posestvu... Peter. To je bil zadnji glas Petra Luzarja, saj mi je tretja sekretarka Veleposlaništva RS v Canberri, gospa Božena Forštnarič, kmalu po tem po telefonu sporočila, da je **Peter v četrtek, 15. februarja 2007, utonil v Noosa - Alexandria Beach.** Zato vam prilagam še nekaj njegovih osebnih podatkov. Peter je bil doma iz Starega sejmišča, Šentjernej na Dolenjskem. Rojen je bil 10. marca 1976. Torej bi bil fant, ki je bil po svoji mili naravi zelo dober, sedaj že 31 let star. Njegovo žaro so poslali v Slovenijo, kakor je

tukaj uredila Božena Forštnarič, kjer je pokojni že imel pogreb med svojimi domačimi sorodniki. Stavek iz njegovega pisma, ko piše, da je bila njegova dolgoletna želja preživeti poletje v Avstraliji – uresničitev te želje je bila za njega usodna. Petrovo tragično smrt so tudi tukajšnji mediji večkrat omenili v svojih poročilih. Ob tem bi rad poudaril nevarnost tukajšnjih morskih plaž. Turistom iz Slovenije je potrebno dobro razložiti nevarnosti morskih tokov in morskih valov na obalah Avstralije. Pacifik ni Jadran. Zato so tukaj na določenih morskih plažah razgledni stolpi z reševalci, ki skrbijo za varnost plavalcev med varnostnimi zastavami, ki nudijo določeno zaščito. To dejstvo tukajšnji prebivalci že poznajo in tudi obiskovalci in turisti naj to vedo. Ko se pogovarjam z drugimi znanci, ima skoraj vsak svojo nevarno izkušnjo tukajšnjih morskih obal. Priložena fotografija iz Alexandria Bay označuje s križem tragično mesto, kamor so prileteli reševalci s helikopterjem in ambulanco ter Petra skušali rešiti z umetnim dihanjem. Obala je zelo nevarna za neizkušene plavalce in brez nadzorstva reševalcev - Lifesavers ter dostopna samo po 1,5 km peš poti skozi Narodni park. Lep pozdrav vsem bralcem Misli z lepo zelenega Mt. Meeja.

Mirko Cuderman

Navzoči pri molitvi za pokojnega Petra so na fotografiji z leve na desno: Vika Gajšek, Anica Cuderman in Mirka Zavnik. Dragi Peter, počivaj v miru!

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Sts. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

TOKRAT PIŠEM o dogajanjih v Kew (Melbourne) - p. Valerijan in vesel sem, da mi že pomagata p. Ciril in seveda misijonarka Marija, ki skrbi za vse in me tudi uvaja v skrivnostni svet dela na kompjuterju. Pater Ciril in Marija sta mi namreč kupila nov prenosni računalnik (laptop), Gregor Horvat pa mi je vzpostavil internetno povezavo, tako, da sedaj lahko berem elektronsko pošto in slovenske časopise. Počasi se uvajam v vse te mnoge »klike«, ko je treba na računalniku klikniti na pravem mestu na pravi ikoni. Torej sedaj lahko pišem in shranjujem v računalnikov spomin. Pregledal sem že tudi mnoge fotografije, ki jih je med svojim obiskom v Sloveniji naredil na digitalno fotografijo g. Sedevčič. Računalnik je res čudovita iznajdba!

V nedeljo popoldne, 11. februarja 2007, sta me p. Darko in č. g. Sedevčič peljala na sydneyjsko letališče, potem sta nadaljevala pot proti Wollongongu, kjer je bila tisto nedeljo služba božja za tamkajšnje rojake. Po eni uri in 20 minut letenja sem pristal v Melbournu, kjer me je pričakala laična misijonarka Marija Anžič in me odpeljala v Kew. Tam me je kmalu pozdravil p. Ciril, ki se je vrnil iz St. Albansa, kjer je imel tisto nedeljo že na tretjem kraju službo božjo. Prvo je imel v Kew, drugo pa v 80 km oddaljenem Geelongu. Naslednja dva dneva, ponedeljek in deloma torek, sta bila namenjena mojemu uvajanju v vodstvo tukajšnjega verskega središča v času operacije in okrevanja p. Cirila. V torek, 13. februarja popoldne, se je p. Ciril javil v Mercy Private bolnišnici, da so ga pripravili za operacijo. Da je po kar dolgem čakanju dobil mesto v tej bolnišnici, je zasluga družine Lajovic. Na Valentinovo, v sredo, 14. februarja 2007, ko vesoljna Cerkev (razen slovanskih narodov – tam je praznik 5.

julija) praznuje god svetih bratov Cirila in Metoda, je bila v popoldanskih urah **operacija p. Cirila**, ki je trajala štiri ure; šest ur pa je bil pod narkozo. Zdravnik je drugi dan izjavil, da je operacija uspela in so mu odstranili benign tumor v glavi na desni strani. Hvala Bogu in rojakom, ki so tako lepo in vztrajno molili v ta namen. Posledic ni, razen, da je prizadet sluh desnega ušesa. Po štirih dneh se je p. Ciril v nedeljo pozno popoldne vrnil v Kew. Počutil se je zelo dobro in je že drugi dan opravil nekaj pisarniških obveznosti, dal intervju za SBS radio in sprejel nekaj obiskov. Toda tisto noč je dobil temperaturo in hud glavobol, da nobene tablete niso pomagale. Ko smo drugi dan obvestili zdravnika, je ta odredil, da naj se vrne v bolnišnico, tokrat v Emergency v St. Vincent's Public Hospital. Sledile so kar številne preiskave, vzeli so mu tudi tekočino iz hrbtenice, ker so sumili menengitis, toda izvid je bil negativen. Dajali so mu morfein proti bolečinam in antibiotik v žilo. Po štirih dneh, v ponedeljek, 26. februarja, je bil odpuščen iz bolnišnice. Sedaj se mu zdravje vidno boljša. Mora pa veliko počivati. Hvaležen je vsem rojakom za molitve za srečno operacijo in za okrevanje. Na 4. postno nedeljo, 18. marca 2007, je že somaševal z menoj ob 10. uri (pred tem je somaševal ob delavnikih ali maševal sam med tednom in ob nedeljah; toda tokrat pa prvič pred polno cerkvijo) in tudi lepo nagovoril zbrane ter se jim zahvalil za vse dobre želje in molitev, ki jo je občutil v doživetju duhovne bližine plemenitosti občestva.

DRUŽINSKO KOSILO je bilo letos prvič v nedeljo, 18. februarja. Pripravile so ga članice društva sv. Eme pod vodstvom Olge Bogovič.

Bila je kar zadovoljliva udeležba, čeprav je bila precej huda vročina...

Teden dni pozneje, v nedeljo, 25. februarja, pa smo imeli iz domovine obisk parlamentarne **delegacije**. Najprej so bili pri sv. maši, potem pa so si ogledali prostore v Baraga House, nato pa sta jim misijonarka Marija in tajnica Pastoralnega sveta Draga Gelt predstavili delo verskega in kulturnega središča ter predstavnike vseh skupin. Več o tem obisku

Med sveto mašo mašo
na Jadranu, 4. marca 2007.

lahko preberete na straneh od 8 do 11 v teh Mislih. Nato smo imeli kosilo v obednici. Po kosilu so predsednik parlamentarne komisije, svetnik in odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri odšli in bolnišnico obiskat p. Cirila.

SLOMŠKOVA ŠOLA in TEČAJ slovenskega jezika za odrasle je redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11. do 13. ure. V Slomškovi šoli je letos deset učencev. Ravnateljica šole je Veronica Smrdel-Roberts, učiteljice pa Metka McKean, Lidija Bratina in Renata Kodrič. Seveda je tudi v delo šole vključena misijonarka Marija. Tečaj za odrasle vodi Draga Gelt.

Ob nedeljah in ob petkih v postnem času skupno premisslujemo sveti križev pot pred sveto mašo.

Na tretjo nedeljo v marcu so družinsko kosilo pripravili starši mladih plesalcev folklorne skupine Iskra, ki je že začela z vajami za letošnji **SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, ki bo v soboto, 6. oktobra 2007, na slovenskem društvu v Canberri.** Doprinos celotnega kosila je namenjen kritju stroškov mladih za potovanje v Canberro ter za nove belokranjske narodne noše in čevlje. **Z istim namenom** - pomagati čim več mladim, ki bodo sodelovali na mladinskem koncertu, so se starši mladih odločili, da bodo v ta namen prevzeli skrb za hrano na letošnjem **FESTIVALU STARE TRTE, ki bo na cvetno nedeljo, 1. aprila 2007,** v McWilliams Vinery v Seville v Yarra Ranges. To se bo odvijalo šele popoldne, tako, da bo tudi iz Kew odpeljal poseben avtobus ob 11.30 dopoldne. Gospodinjam se priporočamo za pecivo, saj je nastop naše mladine ponos vse skupnosti. Za potovanje se lahko prijavite Mariji Anžič. Cena potovanja je \$17.

POSTNO ROMANJE smo imeli v soboto, 24. marca 2007, v Bacchus Marsh, s sveto mašo in križevim potom na hribu Ta Pinu. **Ta dan je bil praznik Gospodovega oznanjenja.** Ko to pišem, je romanje sicer še pred nami; ko boste to brali, pa bo seveda že za nami. - Takoj po maši se bomo odpeljali v Geelong, kjer bomo obiskali in se srečali z rojaki na slovenskem klubu Ivan Cankar. **GENERALNO ČIŠČENJE in PLETENJE BUTARIC** bo v soboto pred cvetno nedeljo, 31. marca, ob 9. uri. Po opravljenem delu bo BBQ kosilo.

CVETNA NEDELJA, 1. aprila 2007: Blagoslov butaric in zelenja bo ob 8.00 in 10.00. Nato bo sveta maša z dramatisiranim branjem pasijona. Ob 10. uri bo vse na dvorišču pred lurško votlino. Ob 11.30 dopoldne bo odpeljal avtobus iz Kew za festival stare trte.

SPOVEDOVANJE v postnem času bo v **SPRINGVALE** v torek, 27. marca, od 5.00 do 6.00 zvečer; v **ALTONA NORTH** v sredo, 28. marca 2007, od 4.30 do 6.00 zvečer in v **GEELONGU** isti dan, v sredo, 28. marca 2007, od 7.00 do 8.00 zvečer; v **ST. ALBANSU** pa v četrtek, 29. marca 2007, od 5.00 do 6.00 zvečer.

VELIKI TEDEN 2007: Veliki četrtek, 5. aprila: Spomin Gospodove zadnje večerje bo ob 7.00 zvečer; sledi

molitvena ura ob Jezusu v ječi. **Veliki petek:** Križev pot ob 11. uri dopoldne, bogoslužje velikega petka bo ob 3.00 popoldne. Po bogoslužju v cerkvi se napotimo k Jezusu v Božji grob k lurški votlini za molitev. Ta dan je strogi post. **Velika sobota:** Velikonočna vigilija bo ob 7.00 zvečer z vstajensko procesijo in blagoslovom velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ bo na drugo nedeljo v aprilu, 8. aprila 2007. **V KEW** bo praznično bogoslužje ob 8. in 10. uri dopoldne; v **GEELONGU ob 11.30 dopoldne ter v ST. ALBANSU** ob 5. uri popoldne. Pri vseh prazničnih mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

V MORWELLU bo sveta maša letos izjemoma na velikonočni ponedeljek, 9. aprila 2007, ob 6.00 uri zvečer (namesto februarске!) in redna na četrto nedeljo v aprilu, 22. aprila, ob 6.00 zvečer.

V WODONGI bo slovensko bogoslužje na belo nedeljo, prvo nedeljo po veliki noči, praznik Božjega usmiljenja, 15. aprila 2007, ob 7.00 zvečer.

Na belo nedeljo, 15. aprila, se bomo spomnili prve slovenske maše, ki jo je aprila 1952 daroval v cerkvi St. Carthage v Parkville pater Klavdij Okoren.

KRST: V nedeljo, 18. februarja 2007, je v naši cerkvi v Kew prejela zakrament sv. krsta ELEKTRA DYLAN ROLLAND, hči Riley Thomasa in Natashe, roj. Martinčič. Botra sta bila Bill in Katrina Thomson. Čestitke novokrščenki, staršem in botrom!

POROKE:

V soboto, 24. februarja 2007, sta se v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew poročila med sveto mašo JANEZ-JOHN MESARICH, sin Janeza in Zdenke roj. Pavlovič in ANGELA TURCO, hči Luigi-ja in Grazielle roj. Di Pasquantonio. Priči sta bila Tim Whiting in Silvana Vrhoska.

V soboto, 10. marca 2007, sta se v naši cerkvi v Kew poročila KATHERINE IRENE ROB, hčerka Pavla Rob in Stele roj. Cimerman in RHETT DAVID BEERE, sin Graema Davida Beere in Judite Anne roj. Holmes. Priči sta bila Matthew James Ellis in Natalie Paula Rob.

V nedeljo, 18. marca 2007, sta se v cerkvi St. Monica's v Moonee Ponds poročila med sveto mašo MELISSA MARIA MUSKOVIČ, hčerka +Maria Muskoviča in Martine roj. Skok in DARREN JOHN VAN ROON, sin Johna Van Roona in Joyce Carmen Sandre roj. Apap. Priči sta bila Timajen Whee in Kristal Chaloin. Čestitamo vsem mladoporočencem!

p. Valerijan, p. Ciril, Marija Anžič

HVALA p. Valerijanu, laični misijonarki Mariji Anžič, p. Janezu, p. Darku, patru provincialu dr. Viktorju Papežu in vsem vam, dobrim ljudem, za duhovno bližino v času moje operacije. Sedaj lepo počasi okrevam. Vesel sem pomoči in bližine p. Valerijana. V približevanju velikonočnemu praznovanju vse hvaležno pozdravljam in vsem želim odrešensjske bližine Vstalega. Bog živi!

p. Ciril

SAMOSTOJNA LIKOVNA RAZSTAVA ROMANE FAVIER ZORZUT

V tem širokem obzorju obširne avstralske pokrajine živimo in ustvarjamo Slovenci iz majhne, vendar lepe deželice izpod Triglava.... Prišli smo daleč in vsaj nekateri domujemo na tem rdečem kontinentu preko petdeset in več let... Srečni ali vsaj dokaj zadovoljni smo ali so lahko tisti izmed nas, ki nam je darovana iznajdljivost krmarjenja skozi vihravosti življenja in smo poleg osebnega preživetja lahko ponudili svoje sposobnosti in ideje širšemu okolju, v katerem živimo.

V dolino Ovens Valley pod snežnimi vrhovi Viktorije se je pred petnajstimi leti z možem Frenkom preselila naša poznana rojakinja, hči goriških Brd in doline reke Soče – **ROMANA FAVIER ZORZUT**.

Vsakoletni likovni jesenski festival je med drugimi umetninami vseboval Romanino umetniško ustvarjalnost in letos so našo umetnico Romano pod okriljem občine Ovens Valley sponzorirali v samostojni razstavi. »Ne morem verjeti in pri 76. letih ne morem več«, mi je rekla Romana.

Razstavo je z velikim navdušenjem odprl avstralski televizijski športni komentator in televizijski igralec Gus Meccurio, katerega poznajo tudi v Sloveniji po nadaljevanjih Vse reke tečejo in še drugih. Otvoritev je s petjem operne arije spremljala sopranistka slovenskega rodu, Vivien Falež iz Canberre.

Čestitamo slovenskemu narodu za Tvoje zasluge, Romana!

Helena Leber, Camberwell VIC

Romana Zorzut na desni strani fotografije.

Razstava Ročna dela iz Avstralije - v letu 2007 Najnovjše o razstavi ročnih del ustvarjalcev iz Viktorije

Vse sodelavke in sodelavci, ki so tako prijazno in z vnemo sodelovali pri zbiranju bogatega gradiva za razstavo ročnih del, gotovo nestrpno čakajo na kakšne vesti. Šele sedaj lahko povemo kaj bolj določnega. Razstava slovenskih ročnih del, katere sva se s takšnim veseljem in navdušenjem lotili z mag. Dašo Hribar

(sedaj gospa Koprivec), je v celotnem okviru razstav Slovenskega etnografskega muzeja načrtovana za leto 2008. Razstavo pa boste lahko videli na spletu že v letu 2007. V sodelovanju med Slovenskim etnografskim muzejem in Inštitutom za slovenske študije Viktorije izvajamo novo čudovito pobudo, ki bo omogočila najširši dostop do tovrstnih stvaritev slovenskih izseljencev. Ministrstvo za kulturo RS Slovenije je pobudo odobrilo in finančno podprlo, za kar se prisrčno zahvaljujemo. Posebna zahvala pa gre mag. Daši Koprivec, ki je uredila vse potrebno, da se

Ana Marija
Thomas roj. Brne,
Marija Horvat in
Andrej Potočnik so
tudi prispevali svoje
izdelke za razstavo.

zamisel uresniči. Sodelovanje z njo, kot predstavnico SEM in matične dežele, je bilo izredno plodno in zadovoljivo. Za obe so bili posebno doživetje obiski in pogovori s slovenskimi ženami in možmi, ki z ljubeznijo nadaljujejo slovensko rokodelsko tradicijo, dediščino mater in očetov in posvečeno njihovemu spominu.

Pričakujemo, da bodo priprave za spletno razstavo ročnih del dokončane do maja 2007.

Na spletu bodo prikazani izdelki viktorijskih Slovencev, ki jih je prof. Čeferinova izbrala, delno poslala, delno prinesla v Ljubljano in jih je posnel v studiu muzejski fotograf; ter fotografije ročnih del, ki sta si jih v slovenskih domovih ogledali in fotografsko dokumentirali mag. Daša Koprivec in prof. Aleksandra Čeferin.

Razstava ročnih del slovenskih izseljencev je lep vzgled sodelovanja med Slovenijo in Slovenci v diaspori ter najlepši primer, kako matična dežela podpira živo slovensko tradicijo tudi po svetu. Slovenski etnografski muzej (SEM) je osrednji slovenski etnološki muzej. S svojimi bogatimi zbirkami kustosi SEM predstavljajo bogastvo namenov, za kakršne so naši predniki predmete izdelovali in uporabljali. Slovenski etnografski muzej je "prostor dialoga med preteklim in sedanjim" ter ustvarjalnosti v slovenskem etničnem prostoru, v diaspori in drugod.

Razstava ročnih del Slovencev v Avstraliji je

Meta Lenarčič kaže svoja ročna dela Daši Koprivec.

dokaz ljudske ustvarjalnosti in kontinuitete med matično deželo in deželo naselitve. Kot vemo, bo to prvič, da bo razstava te vrste prikazana v celoti na spletu. Pomembno predvsem za Slovence v diaspori. V načrtu je, da bi k sodelovanju na spletni galeriji ročnih del sodelovali tudi še drugi slovenski izdelovalci, ki živijo v izseljenstvu, iz drugih dežel Avstralije, iz Argentine, Kanade, ZDA in drugod. Upamo, da bomo v prihodnosti lahko Slovenci v diaspori, kot tudi širša mednarodna javnost, deležni nadaljnjih spletnih

predstavitev slovenskega etnološkega bogastva.

Medtem si lahko ogledamo na spletni strani SEM-a informativne strani o stalnih zbirkah, ki so izredno bogate in zanimive, pa tudi napovedane podrobne ponudbe letnega programa. Kadar smo na obisku v Sloveniji pa je **Slovenski etnografski muzej, sedaj v novi moderni zgradbi na Metelkovi ulici 2, vreden obiska.**

Razstavljalke in razstavljalci:

Lidija Bole, Ema Bole-Kosmina, Mimica Bole, Sonia Benčič, Ana Marija Thomas (Brne), Marija Brne, Slava Burlovič, Marija Horvat, Lojze Jerič, Anica Kodila, Anica Kodrič, Jože Kodrič, Ivanka Kontelj, Lojzka Kuhar, Julka Kure, Meta Lenarčič, Matilda Martinčič, Andrej Potočnik, Jože Ramuta, Lucija Srnec, Marija Uršič, Vida Vojvoda.

prof. Aleksandra Čeferin, ISSV, Melbourne VIC

Posloveli smo se od Viktorije Fabjančič

V začetku letošnjega marca smo se poslovili od dolgoletne članice našega kluba, dobre žene in matere, VIKTORIJE FABJANČIČ. Viktorijin mož Emil je bil veliko let predsednik balinarjev Triglava in tudi odbornik v odboru kluba Panthers-Triglav. Od teh dolžnosti je odstopil pred nekaj leti, ko je Viktorija težko zbolela in se je Emil posvetil negovanju bolne žene. Viktorija je bila vzorna žena, mati in stara mati in čeprav je večino svojega življenja posvetila domu in družini, je bila spoštovana in priljubljena med rojaki in to se je videlo tudi iz velikega števila žalujočih, ki so se udeležili njenega pogreba. Pri pogrebni maši so se z lepimi besedami od nje poslovili hčerka Sandra, sin Boris, vnuček Daniel in nazadnje tudi mala vnukinja Nicole, ki se je od stare mame poslovila v lepi slovenščini.

Iskreno sožalje našemu prijatelju Emilu in vsej njegovi družini ob težki izgubi!

Odbor Kluba Panthers - Triglav

MISLIMO DOBRO

Res ni nič novega pod soncem; tudi v mojem pisanju so samo ugotovitve, da se ni nič spremenilo in da so stvari, kot so bile od začetka.

Všeč mi je izjava politika, ki pravi: Najpomembnejše za uspeh naroda je, da eden o drugem in o sebi dobro mislimo. Te besede so me spomnile na besede Prešernove Zdravljice: "Nazadnje še prijatli kozarce zase vzdignimo, ker smo zato se zbratli, ker dobro v srcu mislimo."

Slovenci smo ponosni, ko slišimo na televiziji ali beremo v časopisih o uspehih Slovencev doma in po svetu; veselimo se in eden drugemu o tem sporočamo. Hvalimo slovenske športnike, znanstvenike, politike in umetnike.

Pogovori med nami samimi se pogosto vrtijo okrog vidnih delavcev za slovensko skupnost v Avstraliji; o kuharicah, ki so dolga leta zastoj kuhale, o gradbenih delavcih, ki so darovali čas in delo pri gradnji društvenih domov, o učiteljih, ki so se posvetili slovenskim otrokom, o ljudeh, ki so organizirali praznovanja, delali programe in krasili dvorane. Čudno se mi le zdi, zakaj ljudje le redko hvalijo te ljudi; nekateri se celo trudijo, da bi zmanjšali vrednost njihovega požrtvovalnega dela.

No to seveda ni nič novega; saj je že Jezus opazil, da ljudje domače manj cenijo kot tujce.

Prisluhnem pogovorom.

Samo naprej se rine, samo za svoje se bori, samo svojo družino povzdiguje, pravi Urška.

Pa kam se rine?

Hvali se, kako je samo on vse naredil in uredil in splaniral, kot, da smo drugi spali.

Vsi čakajo na neko priznanje, pomaga Urškin mož Urban.

Ko smo bili mladi in revni smo skupaj jedli, peli, pili in plesali. Zdaj smo pa vsi sprti, tarna Urška.

Seveda manj plešemo, pijemo in pojemo na stara leta. Več se ukvarjamo z vnuki, skušam najti vzrok.

Bolj, ko so bogati, bolj se držijo za sebe. Se bojijo, da bi jim kdo kaj vzel.

Hvala Bogu, nam nič ne manjka, pomaga Nežka.

Morda smo res bili bolj srečni v tistih revnih časih, ko še nismo zgradili bodočnosti, se vdam.

Si mislijo, da so nekaj več, če imajo denar.

Pravijo, da ni bogat tisti, ki ima veliko, ampak tisti,

ki ima zadosti. Se mi zdi, da imamo vsi dovolj, mirim sogovornike.

Včasih smo radi pokazali eden drugemu, kaj smo si kupili. Če si danes kupiš nov avto, to kar prezrejo; če imaš lepšo hišo, nočejo niti na obisk, da ne bi bilo treba hvaliti, se jezi Urška.

Samo čenče raznašajo, da bi te očrnili.

Jaz tudi rada slišim kaj o Slovencih, pravim, ker se že čutim kriva za čenče.

Če bi imeli eno lepo besedo. Sama nevoščljivost in napihnjenost, pravi Nežica.

Najboljše, da jih vse skupaj pustim pri miru. Se vsaj ne kregamo. Eni prav uživajo, če ti gre kaj narobe. Če vidiš, da je kdo v večjih bolečinah, ponavadi pozabiš, da tudi tebe kaj boli, se izmikam.

Samo na pogrebih se še srečujemo, pritegne Urban.

Tam poslušamo neskončne hvale za mrtvega, a živemu bi pa ne privoščili kozarca vode, pravi Urška.

Ne rabimo več toliko družbe, iščem izhod.

Zgradili smo društvene domove, a za koga, pripomni Nežikin mož Nace.

Prej smo krivili za prepir jugoslovansko ambasado in komunizem in južne brate. Zdaj imamo svojo Slovenijo; ne vem, koga naj krivimo zdaj, pravi Urban.

Kaj češ, vzdihnem. Judje so vse to skuhal, pravi Janez.

Kako to misliš?

Prepir po celem svetu. Oni eden drugega gor držijo, mu pomaga Nace.

Kaj ne bi bilo lepo, če bi tudi Slovenci... Slovenci ti polena mečejo pod noge. Izpod časti jim je, da bi rekli dober dan tistemu, ki si je manj nagrabil kot oni. Sama foušija in hudobija. Samo za čast se jim gre. In oblast.

Saj je že Prešeren prosil, da oblast in z njo čast kot prej in tako naprej, se skušam pošaliti.

Kupujejo nove opreme, pa ne iz potrebe, ampak samo, da bi se pokazali.

Pa ljudje niti občudovanja ne privoščijo eden drugemu.

Nobeden ne bo vzel ničesar s seboj. Bogastvo in slava niso trajne stvari.

Srečala sem Jerneja, enega od teh 'drugih' prijateljev.

Le kaj se dela pametnega, ko pa vsi vemo, da je en butelj, se jezi na Urbana.

Na starost se vsi radi spominjamo lepih trenutkov, pravim, ker nimam pravega odgovora. Kaj pa ima za

pokazat? On samo zavida nam, ki smo si kaj ustvarili. Se ne moreš več pogovarjat z njim, ga starostna jemlje, pritegne Jernejeva žena.

Naš že vse po malem, se nasmejim. Ljudje so ga vedno imeli za norca, ker se je pustil izkoriščati. Zdaj ga nobeden noče poznat. Star pregovor pravi, če si predober, si oslu podoben. Razmišljam, zakaj nismo avstralski Slovenci bolj naklonjeni eden drugemu. Spomnim se, da so nas pri krščanskem nauku svarili pred poglobitnimi grehi. Vprašam prijatelja, če ve, kateri so že bili tisti grehi. Pravi, da se jih je že tako navadil, da jih niti ne opazi več. Poiskal jih je zame na internetu: Napuh, nevoščljivost, požrešnost, poželenje, jeza, lakomnost in lenoba.

Verjetno smo se že vsi navadili na te grehe in jih samo še pri drugih opazimo. Posebno pri bližnjih. Posebno pri tistih, ki bi jih radi imeli radi. Še posebej pri tistih, ki naj bi nas imeli radi. In občudovali. Pa nas nočejo. Prevzetneži.

Jaz bi rekla, da preveč pripisujemo hudobiji in premalo neumnosti, saj v resnici vsi dobro mislimo o sebi in eden o drugem. Za veliko noč se spomnimo, da je Jezus rekel: Odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Da bi za veliko noč bili vsaj drugi Jezus, če že nam ne uspe. Želim Vam zelo lepe velikonočne praznike!

BESEDE MIKAJO, ZGLEDI VLEČEJO

Ko sem zaključila z učenjem v šoli, sem začela pospravljati predale, polne vzgojnih napotkov in učnih metod; ta petintridesetletna zbirka je rasla z menoj; postala je del mene; kam naj jo zdaj vržem?

To kar si, govori tako glasno, da ne slišim tvojih besed - berem na naslovni strani priprav za učenje. Te besede so bile dane na pot predvsem nam, učiteljem. Spomni me mamine napotnice: Besede mikajo, zgledi vlečejo. Pomembni nauki veljajo v vseh jezikih.

Plans are man's; odds are God's, piše na naslovni strani zvezka, kjer sem načrtovala pouk.

Mama je rekla: Ljudje obračajo, Bog obrne.

Naj se drugi zdaj mučijo, me je tolažila prijateljica.

Osemletna vnukinja Nasha pravi, da so nekateri otroci ubogi, ker jih nihče ni naučil lepega vedenja in jih zato v šoli nihče ne mara. Vedno povzročajo nemir v razredu, nikdar ne uporabljajo besed prosim, hvala, oprost, itd.

Majhne otroke res oblikujejo starši, a čim grede otroci

v varstvo ali v šolo, pridejo pod vpliv družbe. Pritisk vrstnikov postaja vsak dan bolj pomemben, ker otrok tekmuje z njimi za priznanja in ljubezen.

Povej mi s kom se družiš in ti bom povedal, kdo si - so rekli že doma.

Starši lahko vplivajo na otroka le se s tem, da mu nudijo družbo, v kateri bo otrok našel dober zgled in prijatelje. Lepo vzgojeni otroci pridejo iz družin, kjer starši s svojim zgledom učijo, kako reševati konflikte in najti sporazum.

Velikokrat starši dolžijo učitelje, šolske, verske in politične, za napake v družbi. Pozabljamo, da smo vsi učitelji.

Jaz sem imela vse življenje v šoli opraviti z otroci, ki so imeli probleme z učenjem in vedenjem. Otrok, ki zaostane z znanjem in potem ne dojema skupaj z vrstniki, pogosto išče pozornost z neprimernim vedenjem in tako vedno bolj zaostaja v znanju. V šoli povzroča probleme učiteljem in vrstnikom, pogosto se družijo z mlajšimi učenci, ker jih lahko miselno dominira in fizično kroti. Ko taki otroci zapustijo šolo in začnejo iskati delo, se težave stopnjujejo, ker se ne znajo vključiti v družbena in delovna razmerja. Mnogo teh otrok zapade mamilom, kriminalu in nasilju.

Zdaj je prepozno, ko so otroci odrasli in ne poslušajo več, pravi prijateljica. Res so odrasli in ne poslušajo, a še vedno nas opazujejo otroci, vnuki in nekatere že pravnuki. Mi smo starešine naših potomcev; mi vsi smo vedno učitelji.

Pravijo, da se otroci naučijo samo dvajset odstotkov od poslušanja, vse drugo je opazovanje in izkušnje.

Včasih v svojih otrocih in vnukih zagledam sebe z vsemi napakami. Vidim celo napake svojih staršev. Seveda so nagnjenja dedna, a zgledi v okolju so močan vpliv pri oblikovanju osebnosti. Otroci opazujejo in posnemajo naše kretnje in ponavljajo naše besede.

Otroci so radi učitelji. Včasih sem postavila otroka pred razred, da 'uči' namesto mene, če sem jaz bila trenutno s čim drugim zaposlena. Bila sem presenečena, kako so ti otroci uporabljali moje prijeme, govorili moje besede, dajali moje naloge. Včasih sem videla tudi tiste svoje napake, ki se jih nisem prej zavedala.

Večkrat slišim starejše ljudi, ko se jezijo, češ, mene ne bo nobeden učil; jaz nisem krave pasel, takšni kot on mi nimajo kaj povedati, itd.

Vendar je res, da smo eden drugemu vedno zgled; eden od drugega se hočeš-nočeš učimo vse življenje.

Pozdravljeni, Cilka Žagar.

slovensko in avstralsko. Za Slovence se je od njega poslovila Marija Ovijač z globoko občutenimi slovenskimi pesmimi, za avstralsko stran pa so se od njega poslovili člani RSL, kamor je pripadal, z zvoki trobente v »Zadnji straži« in nesmrtnimi besedami »They will not grow old, as we will grow old..., we will remember them..., less we forget!«
(Na fotografiji zgoraj je Eleonora White z družino.)

Martha Magajna

ZAHVALA

Gospod VILKO ŽUMER je bil zelo zaveden Slovenec. Rad je prihajal na Slovensko društvo v Horsley Park. Z velikim navdušenjem je priskočil na pomoč, ko smo začeli graditi naš novi dom SDS. Bil je tudi član lovske, ribiške in strelske družine Društva nekaj let. Kot vodovodni inštalater je prevzel vsa dela na našem gradbišču novega doma, vodovod in kanalizacijo. Veliko dela je opravil prostovoljno. Vsi člani in odbor SDS smo srčno hvaležni za njegovo delo in trud.
Štefan Šernek, nekdanji predsednik SD Sydney

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka **KONRADA VUČKA** se prav iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste se udeležili pogrebne maše. Prav lepa hvala patru Darku za tako lepo opravljeni pogrebni obred, za poslovilne besede predsedniku Ivanu Rudolfu, pevskemu zboru in organistu Andreju Žičkarju za lepo odpete pesmi v cerkvi, za vse cvetje in izrečena sožalja; vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in sočustvovali z nami. Hvala moškemu pevskemu zboru Lipa iz Sydneya za lepo petje pri grobu. Lepa hvala Emi, Angeli in Ivanu za skrbno pripravljeno pogrebščino ter vsem gospodinjam za dobro pecivo. Bog Vam poplačaj! Prav lepa hvala vsem!

žena Sabina z družino

*Lepe pozdrave od Ivana Rudolfa in vse slovenske skupnosti iz Wollongonga.
 Patru Cirilu pa želimo, da se čim prej pozdravi, saj ga zelo pogrešamo!*

V prvem tednu marca 2007 smo imeli v našem verskem središču v Merrylandsu kar pet pogrebov. Med njimi smo pokopali tudi **soproga gospe Eleonore White, g. CYRILA HERBERTA WHITE**. Cyril je bil Avstralec, poročen z znano slovensko delavko na področju dobredelnih aktivnosti. Gospa Eleonora je dobro poznana v slovenski skupnosti kot organizatorica dobredelne organizacije »HELP«, ki je zbirala denar za otroške bolnišnice v Sloveniji, za pomoč patru Chrisu Reiliju pri organizaciji »Youth off the Streets« ali za žrtve cunamija in še za vsako priložnost, kjer je bila pomoč potrebna. Cyril ji je bil pri njenem delu vedno ob strani kot trdna opora in vedno je bil poln vseh najboljših lastnosti, ki jih cenimo pri Avstralcih: odkritost, humor, lojalnost in prijateljska toplina. Služba božja ob njegovem pogrebu je združila dve kulturi, in

MIROSLAV JEŽ, rojen 22.08.1940 v vasi Erzel pri Ajdovščini, je umrl 07.03.2007 v Kyneton bolnišnici, VIC. Poročen je bil z Lidijo roj. Jakac. Imela sta sina, ki je že pokojen. Zapušča ženo Lidijo, sestro Ivanko v Avstraliji, sestro Anko ter brata Elka in Cvetka v Sloveniji. Pogrebna sveta maša je bila 9. marca 2007 v cerkvi Lady of the Rosary v Kynetonu. Pokopan je na pokopališču Kyneton v Viktoriji.

MIRKO STARC, rojen 23.05.1925 v Črnem Kalu, je umrl 11.03.2007 v Melbournu. Pokopan je bil 19.03.2007 na Preston General Cemetery ob Plenty Road v Bundoori, VIC. Zapušča ženo Albino ter hčerki Silvo in Suzano.

VAŠI DAROVI: ZA BERNARDOV SKLAD: \$200: Tony Lenko.

\$120: Marija Oppelt Oppelli. **\$70:** J. Robar, A.J. Gržina. **\$50:** Eva Wajon, Sanda Potočnik. **\$40:** Walter Jelenič, L. Moge. **30:** Mario Ukmar, Slava Maver, Alojz Fabijančič, Marian Marsič, Kristina Furlan, Majda Devlin, Bara Kardoš. **\$20:** Magda Benc, Anton Cevec, Marija in Franc Car, Ana Dominko, Vida Kravos, Joe Žužek, Olga Todorovski, Marta Mrhar, Ivanka Spevan, Marija Lotrič, Marija Umbrasunas, Jože Konda, Danica Gorup, Franc Uršič, Otto Balič, Ema Kowalski, Marjan Peric, Hermina Volk, K.D. Geržina, M. Gorjan, Marija Miklavčič, Franc Tanšek, Rudi Iskra, Ivan Nadoh, Anita Magajna, Ivan Cetin, Jože Težak, Mara Ferjančič, Marija Debelak, J.K. Mohar, Pavla Bernetič, Meta Lenarčič, Ferdy Jelerčič, Mirko Šveb, Ana in Ivan Horvat, Marija Stavar, Slavko Jernejčič, Alexandra Čeferin, Marija Senčar, Štefka Fretze. **\$10:** Lucija Srnc, Tereza Simunkovič, Hinko Hafner, Toni in Anica Šajn, Toni in Gizela Špiclin, Štefan in Ana Šernek, Slavka Podbevšek, Marjan Vihtelič, Ivanka Kontelj, Štefanija Andlovec, John Mihič, Milan Vran, Jože Brožič, Jože Stopajnik, Janez Jernejčič, Lojzka Fistrič, Francka Wetzel, Maria Bračko, Marija Medved, Anton Gjerek, Viljam in Kristina Bauer, Milica Ritonja, Astrid Bernes, M. Kogovšek, Pavel Knafeljc, Kristina Car, Lojzka in Lojze Hušarek, Ignac Kalister, Danica Bizjak, Ema Peckham, Janez Zorman, Jožica Plaznik, I. Barat. **\$5:** Hermina Koroša, Olga Gale, Adriana Stepančič, Franc Matjašič, Franc Krajnc, Vida Horvat.

ZA LAČNE: \$230:N.N. **\$100:**Marija Rogina. **\$60:**Cecilija Pirnat. **\$50:** Barica in Lojze Brodnik, Vinko in Marija Ovičaj, Janez Šveb. **\$30:**Mirko Šveb. **\$20:**Alojzija Gosak, Jože Grič. **\$15:**N.N. **\$10:**Slavka Podbevšek, Slavko Koprivnik. **ZA MISIJONE: \$520:** Franc in Ivanka Žabkar. **\$70:** Anton in Marija Brne. **\$50:**Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic). **\$10:**Angela Fatur, Anica Rezelj, Nada Mršnik, Tone in Tončka Stariha. **ZA p. HUGA: \$50:**Ema Bole Kosmina. **ZA p. MIHA: \$50:**Janez Šveb.

Priseljevanje novih Slovencev v Avstralijo

V zadnjih letih vas je večina že imela možnost spoznati nove in mlade obraze Slovencev, ki se ponovno, tako kot pred desetletji odločajo za pot preko oceanov v novo življenje na naši celini.

Naše podjetje Active Solutions & Consulting Group Pty Ltd (Active Migration) je v zadnjih 4 letih pomagalo številnim Slovincem na poti do pridobitve vize in pomagalo pri naselitvi novim prišlekom. V letu 2007 načrtujemo, da bomo ponovno pomagali okrog 100 slovenskim družinam ali posameznikom na njihovi migracijski poti v Avstralijo.

Avstralsko ministrstvo za imigracijo v letošnjem letu ponovno načrtuje preko 130,000 stalnih viz in Slovenci imajo povsem enako možnost za kvalifikacijo v katerem od uradnih državnih migracijskih programov. Največje možnosti za pridobitev stalne delovne in bivalne vize je v poklicni migraciji, kjer za uspešno pridobitev potrebujete ustrezen poklic, delovne izkušnje, starost pod 44 let in znanje angleškega jezika. Ponudba za delo vnaprej ni obvezna, niti ni pomembno koliko finančnih sredstev oseba ima. Prav v programih poklicne migracije je v zadnjih letih prišlo največ tudi Slovencev in s tako vizo imajo možnost, da doživlensko ostanejo v Avstraliji ter kasneje pridobijo tudi državljanstvo. Družinske vezi, kot na primer stric, teta, bratranec, sestrična niso dovolj za avtomatsko pridobitev vize, pomagajo pa pri lažji in hitrejši pridobitvi stalne poklicne vize. Torej imate vsi, ki imate sorodnike v Sloveniji, možnost, da jim tudi pomagate na njihovi poti za pridobitev stalne vize v Avstraliji.

Za vse, ki se zaradi kateregakoli razloga ne kvalificirajo

Srečanje slovenskih migrantov nove generacije.

za direktno pridobitev stalne vize pa je vedno možnost za začasno delovno vizo. Za pridobitev te vize je pomembno, da ima oseba vnaprej ponudbo za delo in dokazati mora delovne izkušnje v poklicu, ki ga bo opravljala v Avstraliji. Starostnih omejitev pri tej kategoriji viz ni.

16. decembra 2006 smo organizirali prvo srečanje slovenskih migrantov nove generacije in zbralo se nas je že več kot 50. Ker se je velika večina Slovencev v zadnjih letih naselila v Queenslandu, smo srečanje organizirali na Gold Coastu, kjer je prijazno gostoljubje nudila družina Vaupotič. Srečanje je bilo polno degustacije raznih domačih jedi in pijače, imeli smo bogat zabaven program in srečanje je trajalo neverjetnih 12 ur.

Podjetje Active Migration v mesecu maju ponovno organizira serijo predstavitev in osebnih svetovanj v nekaj evropskih državah, vključno s Slovenijo.

Na naših srečanjih boste izvedeli vse o možnostih za selitev in življenje v Avstraliji, Kanadi in na Novi Zelandiji. Spoznali boste najnovejše državne migracijske programe v teh treh državah in dobili informacije o zaposlitvenih možnostih, življenjskem stilu, izobraževanju in samem naseljevanju ter vključevanju v novo okolje. Vsak udeleženec bo lahko dobil oceno osebnih možnosti za migracijo in delo v Avstraliji, Kanadi ali na Novi Zelandiji ter kupe zanimivih in uporabnih informacij o teh državah.

Kje in kdaj?

Ljubljana – poslovna stavba Slovenijalesa, Dunajska 22, 12. maja 2007 ob 9.00, 12.00 in 15.00 uri.

Otroci v novi domovini Avstraliji.

Maribor – Hotel Piramida, Ul. heroja Šlandra 10,
20. maj 2007 ob 9.00, 12.00 in 15.00 uri.

Vsi, ki jih srečanje zanima se lahko prijavijo na
enem od naslednjih kontaktov:

Email: tony@activemigration.com

Tel: +61 7 5578 5155

Fax: +61 7 5578 5159

Internet: www.ActiveMigration.com

Dr. Tony Lenko, Registered Migration Agent

ACTIVE GROUP
Solutions and Consulting

Dr Tony Lenko
Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega
migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih
in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
Email **tony@activemigration.com**
Web **www.ActiveMigration.com**

cityhotel
L J U B L J A N A

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

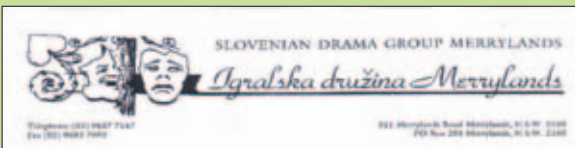

HOSPITALITY IN THE

of the city

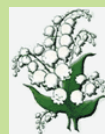
krasj Hotels Ltd
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

DVE NEVESTI

VESELOIGRA V TREH DEJANJIH

PRIREJENA PO CVETKU GOLARJU

OSEBE

KMET MELHAR - JOŽE MODRIJANČIČ
MELHARICA - MIHELCA ŠUŠTERŠIČ
LIZA, hči - TANJA SMRDEL
MINICA, hči VESNA POČ
TINA, prijateljica - PERINA KEEN
MOČERADNIKOV MIHA - LOJZE HUSAREK
STRIC ANDREJKA - LOJZE MAGAJNA
GREGOR, bogat kmet - HERMAN KOŽELJ
NACE, njegov sin - PAVLE LETNAR
POTOVKA NEŽA - MARTHA MAGAJNA
PETER, mlinarjev hlapec - ROBERT FIŠER
ROŽNIKOV TONČ, kmet - ADRIAN TOMŠIČ
POLONA, njegova žena - ZORA JOHNSON
GODEC - JANEZ ŽUST

ŠEPETALKA: JANA LETNAR
Garderoba in oprema: MIHELCA ŠUŠTERŠIČ
ODER: ADRIJAN TOMŠIČ, JANEZ ŽUST IN
HERMAN KOŽELJ
REŽIJA: HERMAN KOŽELJ

PREDSTAVI:
VERSKO SREDIŠČE KEW
SOBOTA, 22. APRILA 2007,
ob 4.00 POPOLDNE
NEDELJA, 23. APRILA 2007,
ob 11.30 AM (po maši)

Beyond Slovenia (a member of The Impulse Travel Group) is pleased to announce the release of our two new brochures Slovenia and Beyond & Adriatic Countries

**THE SLOVENIAN TOURIST BOARD,
BEYOND SLOVENIA
and THE IMPULSE TRAVEL GROUP**

would be delighted if you would join us
at our Beyond Slovenia booth
Number D44 & E43 at the

Sydney Travel Show

**Saturday 24 and Sunday 25 March
Halls 4 & 5**

**Sydney Convention &
Exhibition Centre
Darling Harbour
10 am – 5pm**

Please come and join us in telling the
world why they must all come and see
Slovenia for themselves!

Tel : 1300 75 55 01

22 KENTHURST ROAD,

ROUND CORNER NSW 2158

www.beyondslovenia.com

rebecca@beyondslovenia.com

Here is a sample of the front covers of our brochures, which we hope you will agree are just beautiful. In our brochures we want to make potential travellers feel that they really must go to Slovenia and see it for themselves!

Most Australians have no idea where Slovenia is in Europe and are amazed when we show them how centrally located it is and how easy it is to connect to and from Slovenia from all parts of Europe.

When we explain to them how safe, clean, successful and beautiful Slovenia is, they are very pleasantly surprised and this knowledge then prompts them to seriously consider including Slovenia in their next European holiday.

Our new brochures will be released to the general public and to the travel industry at the Sydney Travel Show being held on Saturday 23rd and Sunday 24th March at the Sydney Convention and Exhibition Centre, Darling Harbour. Please come and join us our Beyond Slovenia booth - we would be absolutely delighted to see you there.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

6.47%* 7.42%^{CR}

1 year variable rate plus an ongoing .6% discount for the remainder of the loan.

Premium Loans.
Low Wholesale Rates.
No Account Fees.
No Annual Fees.

A Royal Guardian wholesale interest rate loan will save you nearly \$300 per month on a \$500,000 standard bank loan, month after month, for the term of the loan.

Plus, our loans include all the facilities you need to pay your loan off faster! If you can find a better deal, we'll waive our application fee!

133 455
ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head office: 4 Railway Parade Sunwood NSW 2154. Tel: 02 9855 1333. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent, Australian owned, non-bank, lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans. An APRMWA comparison rate applies to the example given. Interest amounts and terms will result in different comparison rates. Costs such as redraw fees or early repayment fees, are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on a \$100,000 loan over 2 years. A comparison rate schedule is available from our head office. Rates listed as at service. Rates may change in line with market changes.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleart.com
Web: www.malleart.com

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

**Funeral Advice Line
9500 0900**

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovcem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2007

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 55 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Special Fares to Slovenia and also to Europe

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2007

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

MARICA PODOBNIK

IZ BRISBANA NAM SPOROČA:

LEOPOLDA TURELLI roj. **ŠAULI**, rojena 01.11.1925 v Bukovskem vrhu, je umrla 29.09.2006. Živelii so v Južni Avstraliji, precej ven iz mesta (poštna številka 5127). Zapušča moža in dva sinova. Brat Stanko, ki je bil večkrat pri njih na obisku, je že tudi pokojen.

V časopisu The Courier-Mail sem v sredo, 14. februarja 2007, na strani 68 zasledila osmrtnico: **MARIO LUŠČAK**, star 86 let iz Bundaleer Lodge, nekoč New Farm, Brisbane. Zapušča ženo Marijo, otroke in vnuke. Pogrebno slovo je bilo 15.02.2007 v kapeli Centenary Memorial Gardens, 353 Wacol Station Road, Sumner; pokop pa na Arbor Section Cemetery Grounds.

Čudno se mi pa tudi zdi, da ni nihče sporočil o smrti **ZOFKE SELJAK poročene VALENTINČIČ** iz Geelonga, saj je bilo že septembra 2006 že leto, ko je umrla; to pomeni, da je umrla septembra 2005.

Lep pozdrav iz Brisbana! **Marica Podobnik**

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Mogočna ljubljanska stolnica sv. Nikolaja praznuje letos 300-letnico. Več o tem na strani 6.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Od 23. do 27. februarja 2007 je bila na obisku delegacija Državnega Zbora RS, Državnega sveta in Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu (poročilo na straneh 8-11). Tako so jih sprejeli rojaki v Slovenskem društvu v Canberri 26.02.2007.

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2:

1 in 3: Albina Konrad iz predmestja Dapto pri Wollongongu se zahvaljuje vsem, ki so ali še bodo kupili butarice za praznovanje cvetne nedelje v slovenski cerkvi vseh svetih v Figtree. Vse je namenjeno misijonom. – Zahvala pa tudi gospe Albini za prelepo delo in plemenito dobroto. Na fotografiji nasmejana Albina z butaricami.

2 in 4: Sodelovanje pri sveti maši na slovenskem klubu Jadran v Melbourneu 4. marca 2007.

5. Trije Frančiškovi bratje: patra Ciril in Mihael ter brat Leon z Dušanom in Sašo Lajovic v nasmehu novemu letu 2007.

6. ČESTITAMO: FANI ŠAJN je v petek, 9. marca 2007, na svoj godovni dan, dopolnila 80 let. Pri nedeljski sveti maši na tretjo nedeljo v marcu je p. Ciril voščil in se zahvalil Fani Šajn s posebno zahvalo:

Spoštovana gospa Fani! V petek, 9. marca letos, na svoj godovni dan svete Frančiške Rimske, ste dopolnila 80 let svojega življenja. Ob tem Vašem pomembnem življenjskem jubileju bi Vam radi izrekli prisrčno zahvalo za vse Vaše

neizmerno delo, ki ste ga in ga še vedno s tako mladostnim zagonom opravljate. Slovenska skupnost, ki živi in se zbira v tej naši lepi cerkvi, Vam dolguje iskreno zahvalo za vse Vaše delo, ki ste ga opravljali skozi mnoga leta v društvu svete Emee in sedaj kot voditeljica molitvene skupine ter skrbna žena, ki skrbi za to, da je naša cerkev vedno izredno lepo okrašena. Beseda zahvale je skromno priznanje za vse Vaše bogato delo v naši skupnosti. Šopek cvetja naj potrdi našo iskreno hvaležnost. Hvala in Bog Vas živi in ohranja še na mnoga leta!

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47:

7. Pater Valerijan za novim računalnikom.

8. Gerard Clarke med nastopom s trobento.

9. Predsedniki slovenskih društev: St. Albans - Slavko Blatnik; SD Melbourne - Julie Čampelj; Geelong - Jože Ramuta, ki je tudi predsednik SSOV; Jadran - Romana Zetko in Planica - tedanji predsednik Jože Rozman s patrom Cirilom na praznovanju 15. obletnice doma matere Romane v Kew, 3. februarja 2007. Obema Jožetoma čestitke za minuli god, Jožetu Rozmanu pa tudi čestitke za 70. rojstni dan, ki ga bo obhajal 1. aprila 2007. Bog Vaju poživljaj in ohranjaj.

10. Prof. Alexandra Čeferin je v Novi Štifti obiskala patra Filipa Rupnika.

11. Častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik je popeljal slovenska delegacijo po zalivih Sydneya.

12. Novi mladi slovenski priseljenci v Avstraliji.

13. Člani delegacije na obisku v avstralskem parlamentu s poslanko slovenskega rodu, gospo Tanyo Pliberšek MP (četrti z desne).

ZADNJA STRAN OVITKA:

14. Najboljša avstralska mladinska plesalca Declan Taylor (14 let) in Kirsty ANDLOVEC (12 let) potujeta vsak teden iz Kedrona in Ipswicha v Brisbane na plesne vaje. V decembru sta postala mladinska plesna zmagovalca in tako potujeta kot predstavnika Avstralije na World Junior Dancesport Championships, ki bo v aprilu v Moskvi in nato na 10. plesno tekmovanje, ki bo julija 2007 v Barceloni. Čestitamo Kirsty in Declanu in seveda vsem Andlovčevim v QLD.

(Hvala Marici Podobnik iz Brisbana za to poročilo).

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli: naslovnica zgoraj. Florijan Auser: naslovnica spodaj, 8, 47. Ivan Rudolf: 2. Mirko Cuderman: 2, 31, 32. Marija Anžič: 2, 9, 10, 11, 33, 47, 48. Igor Poch: 21. Romana Favier Zorzut: 35. p. Ciril: 2, 3, 4, 5, 47, 48. Arhiv Drage Gelt: 12, 13, 14, 15. Barbara Brožič: 16, 17, 18. Steve Figar: 19. Martha Magajna: 20, 22, 24, 25, 26, 27, 28. Maria Grosman: 29. Pater Janez: 30. Nevenka Golc-Clarke: 32, 47. Alexandra Čeferin: 35, 36, 47. Tony Lenko: 40, 47. Arhiv Marice Podobnik: 48. Hvala!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2007 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvu** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispjevov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364

7

8

10

9

11

12

13

Neverjetno mladosten je pri svojih 85. letih mariborski pomožni škof dr. JOŽEF SMEJ. Ob njegovem 85. rojstnem dnevu - 15.02.2007, in godu - 19. marca, se ga s hvaležnostjo spominjamo tudi v Avstraliji, kjer je našlo svoj novi dom tudi toliko njegovih prekmurskih rojakov. Prečastiti g. škof Jožef, naj Vas še naprej spremlja ljubeče varstvo Marije Pomagaj in izredna Božja skrb za Vas!

14

Starši mladih plesalcev folklorne skupine Iskra iz Melbourn v načrtovanju zbiranja sredstev za letošnji koncert v Canberri.

Poroka Melisse M. Musković - vnukinja Marije in +Toneta Skok iz St. Albansa in Darren J. Van Roon v Moonee Ponds, VIC 18. marca 2007.

